

[1975 மார்ச் 10]

(பிற்பகல் 4-30)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநாட்டிற்கு டெல்லிக்குச் சென்றுள்ள வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் வந்ததும் அதுபற்றி விவரங்களை அவர்களிடத்திலே கேட்டுத் தெரிந்து அவைக்கு அறிவிக்க இயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

4. 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வைத்ததையொட்டி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நான் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகின்றேன். பொதுவாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையை ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்திலே அவருக்கேயுரிய மிக சாதாரியமான முறையிலே அந்த அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாமெல்லாம் அறிந்திருக்கின்றோம். பொதுவாக விலைவாசியினுடைய நிலையை அவர் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்திலே கட்டுக்கு அடங்காத நிலையிலே விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்பதையும், அதை எட்டிப் பிடிக்க முடியாத அளவிற்குத்தான் நாட்டு மக்கள் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தங்களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதே நேரத்திலே அதைப் போக்குவதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஏதாவது வழி வகைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கின்ற எனக்கு ஏதும் இல்லையென்ற நிலைமையான் தென்படுகிறதே தவிர, அதற்கு மாறாக உலகம் பூராவிலுமே விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று ஒரு பக்கத்திலே சமாதானத்தைக் கூறிவிட்டு அதை அடுத்து இதற்கெல்லாம் காரணம் மத்திய அரசு கடைப்பிடிக்கக் கூடிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள்தான் என்பதைத் திரும்பத் திரும்பத் தங்களுடைய உரையிலே வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இந்த நாட்டினுடைய விலைவாசிகள் ஏறுவதற்கு ஒரு வகையிலே காரணம் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது. நான் மத்திய அரசு மட்டுமே தான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமா என்று பார்க்கின்ற நேரத்திலே அது மட்டும் காரணமல்ல, மாநில அரசினுடைய நிர்வாகத் திறமையின்மையும் அதற்குக் காரணம் என்பதை என்னால் காண முடிகிறது. பொதுவாக இந்த ஆண்டு வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலே வறட்சி ஏற்பட்டது விலைவாசிகள் ஏறியதற்கு ஒரு காரணம் என்பதோடு விளைபொருளும் உற்பத்தி குறைந்து விட்டதும் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. ஆனால், கடந்த ஆண்டு அரசு கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, அரிசி 56 இலட்சம் டன் உற்பத்தியானது என்றும், தினை வகைகள் 15 இலட்சம் டன் உற்பத்தியானது என்றும், பயறு வகைகள் 2 இலட்சம் டன் உற்பத்தியானது என்றும், கடந்த ஆண்டில் நிலவரத்தை இங்கே அரசு கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரத்தில் காண

1975 மார்ச் 10]

[திரு. வி. வெங்கா]

முடிகிறது. ஆனால், வறட்சி ஆரம்பமாவதற்கு முன்னாலே கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் நவம்பர் மாதங்களிலேயே தமிழகத்திலே விலைவாசிகள் அதிகமாக இருந்ததை நாம் பார்த்தோம். அரசினுடைய பசுமைப் புரட்சி வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் வறட்சிக் காலத்திலேயே இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய விலையைக் காட்டிலும் தன்னிறைவு பெற்றிருந்த காலத்திலே, பசுமைப் புரட்சி வெற்றி பெற்றிருந்த காலத்திலே, அதிகமாக விலைவாசி ஏறியிருந்தது என்பதை நம் நாட்டு மக்கள் பார்க்கின்ற போது நம்முடைய மதிப்பீட்டுக் குழு கூறியிருப்பதுபோல். இன்றைய தினம் விலைவாசிகள் ஏறியிருப்பதற்கு தீர்வாகக் கோளாறும், கள்ளச் சந்தைக்காரர்களும் காரணமாயிருப்பதோடு 700 வேகன் அரிசியை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள், அதன் காரணமாகத்தான் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று நாம் பார்க்கின்றோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், பொதுவாக இந்த நாட்டிலே நாம் லெவியை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றோம். இன்றையத் தினம் லெவியை அமுல்படுத்திவதற்கு நமக்குச் சொல்லப்பட்ட காரணம், பொது மார்க்கெட்டிலே விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்ற நேரத்திலே, லெவி விலைக்கு நெல்லை வாங்கி குறைந்த விலைக்கு அரிசியை மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்பது. கடந்த அக்டோபர் நவம்பர் மாதங்களிலே அதிக நெல் இருந்தது. ஆனால், இன்றையதினம் விலைவாசிகள் கட்டுக்கு அடங்காது படி ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய், 8 ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இருந்த நெல்லை என்ன செய்தார்கள்? எஸ்டிமேட் கமிட்டி சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து தப்புவதற்காக அப்போது உணவு தானியங்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கொண்டு வெளி மார்க்கெட்டில் கொள்முதல் செய்து கையிருப்புச் செய்து விநியோகித்தார்கள். தமிழக அரசு தன்னுடைய லெவி கொள்முதல் நெல்லைச் சரியாகப் பயன்படுத்தாத காரணத்தால் தான், விலைவாசி உயர்ந்தது. ஆக விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசு கடைபிடிக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மட்டும் காரணமல்ல. அதிலும் குறிப்பாக உணவுப் பொருள் விலையேற்றத்திற்கு தமிழக அரசினுடைய திறமையின்மைதான் காரணம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

புலவர் ஓ. அறிவுப்பெருந்தி : தலைவரவர்களே, கறுப்புப் பணக்காரர்களும், கள்ளச் சந்தைக்காரர்களும் இதற்குக் காரணம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. வெங்கா : தலைவரவர்களே, நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கறுப்புப் பணக்காரர்களைப் பிடிப்பதில் மத்திய அரசுக்கு கடமையிருப்பது போலவே, மாநில அரசுக்கும் கடமையிருக்கிறது. அதை ஆட்சியிலே பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லையென்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். அடுத்தபடியாக, இந்த நிலைமை இன்றுதான் நம் நாட்டிலே ஏற்பட்டதல்ல. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலேயும் இவ்வாறு விலையேற்றங்கள் இருந்தன என்பதை நாம் அறிவோம். பிறகு அவர்கள்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1975 மார்ச் 10]

படிப்படியாக எவ்வாறு நிர்வாகத்தைச் சீர் செய்து நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதையும் நாம் அறிவோம். இன்றையதினம் இருக்கும் இதே அதிகாரங்களைத்தான் அன்றையதினம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பெற்றிருந்தார்கள். அன்றையதினம் மத்திய அரசு இதே மாதிரிப் பொருளாதாரக் கொள்கையை வைத்திருந்த நேரத்திலே, அண்ணா அவர்கள் மாநில அரசால் முடிந்ததைச் செய்து விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவோம் என்ற நோக்கத்திலே விவசாயிக்குக் கட்டுப்படியான விலைக்கு நெல்லை வாங்கி, பிறகு சப்ஸிடி கொடுத்து, அதைக் குறைந்த விலைக்கு ஏழை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான திட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். இன்றையதினம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அதே நேரத்திலே வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருசாரர் வாழ்க்கையிலும் இன்றையத்தினம் கஷ்டம் இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயி விலை அதிகம் உயர்த்திக் கொடுங்கள் என்று கோருகிறான். ஆனால், நண்பர் திரு. சுவாமிநாதனும், நண்பர் திரு. கணபதி அவர்களும் கூட இதைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதற்குப் பதிலாக “மத்திய அரசு கொடுக்க மறுக்கிறது, எனவே கொடுக்க முடியவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு கோதுமைக்கு அதிக விலையை நிர்ணயித்துக் கொடுப்பதும் நெல்லுக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்காமல் இருப்பதும் அர்த்ததமர்ந்து என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கின்றேன். அதே நேரத்தில் அதை மட்டும் சாக்காக வைத்து விவசாயிக்குக் கூடுதல் விலை தர முடியாது என்று சொல்லும் வாதத்தை என்னுடைய ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் விலையுடன் கூட குவிண்டால் ஒன்றுக்கு போனால் 10 ரூபாய் என்றும், டிரான்ஸ்போர்ட் வகைக்கு 5 ரூபாய் என்றும் கொடுத்திருக்கும் மாநில அரசு விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை உண்மையிலேயே உணர்ந்திருப்பார்களானால், ஒரு 30 ரூபாய் அல்லது 40 ரூபாய் நிச்சயமாகக் கூடுதலாகக் கொடுத்து விவசாயியின் துயரைத் துடைத்திருக்க முடியும். ஆகவே, இந்த நிலைமை இன்னும் நீடிப்பது விவசாயிகளுக்கு நல்லதல்ல, இந்த அரசுக்கும் நல்லதல்ல என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகின்றேன். பொதுவாக இங்கே லெவியை நிர்ணயிக்கின்ற நேரத்திலே ஒரு சரியான கொள்கையை வகுக்கவில்லை. ஏதோ தடி எடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல் காரன் என்பது போல், அதிகாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களிடமிருந்து சரியாகக் கொள்முதல் செய்யாது விட்டு விடுவதும் தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களிடமிருந்து அதிகமாக லெவி கொள்முதல் கப்பாயமாகச் செய்யும் நிலைமையும் இருக்கிறது. குறிப்பாக ஆட்சிக்கு யார் யார் வேண்டியவர்களோ, அவர்களை விட்டு விடுவதும், ஆட்சிக்கு வேண்டாதவர்களிடமிருந்து சாப்பாட்டுக்குக் கூட நெல் கொடுக்காமல் பிடுங்கிவிடும் நிலையும் இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலே கூட.....

மாண்புமிகு மேவைத் தலைவர் : ஆட்சிக்கு யார் யார் வேண்டிய யவக இ, யார் யார் வேண்டாதவர்கள் என்று பட்டியல் தர முடியுமா?

1975 மார்ச் 10]

திரு. வி. வெங்கா : தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டியவர்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : “லிஸ்ட்” போட்டுக் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. வி. வெங்கா : தலைவரவர்களே, அரசாங்கக் கணக்குப்படி 20 குவிண்டால் நெல் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், அரிசியாக இருந்தால் 13 குவிண்டால் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் இருந்தும், சட்டப்படி அதிகாரிகள் செய்வதில்லை. ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டாதவர்களிடம் இந்த 20 குவிண்டால் நெல்லுக்குக் கீழ் இருந்தாலோ அல்லது 13 குவிண்டால் அரிசிக்குக் கீழ் இருந்தாலோ, அதைப் பறிமுதல் செய்யும் நிலைமையைத்தான் நான் இன்றையதினம் பார்க்க முடிகிறது.

(மிற்பகல் 4.40)

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் ஒரு சிறு விளக்கம் தேவை. எங்கே பறிமுதல் செய்தார்கள், யாரிடம் பறிமுதல் செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நெடுநூட்களாக உள்ள உறுப்பினர் இன்றைக்கு வேண்டுமென்று கட்சியின் உறுப்பினராகக் கன்னிப் பேச்சு பேசுகிறார். பிறகு பேசுகிறவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசலாம். அதிலே என்ன கெட்டுப் போகிறது?

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : யாரிடம் பறிமுதல் செய்தார்கள் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதை நானே கேட்டேனே.

திரு. வி. வெங்கா : மதுராந்தகம் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த திருமுக்காடு கிருஷ்ண ரெட்டியார் என்பவரிடத்தில் பறிமுதல் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் அச்சிறுப்பாக்கம் அரிசி ஆலைமேல் அறுவை செய்துகொண்டிருந்தார். மொத்தம் 13 குவிண்டால் அரிசி இருந்தது. பறிமுதல் என் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், சரியாகக் கணக்கிலே பதிவு செய்யவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு ச.தாரண வவசாயி எந்தெந்த ரெஜிஸ்டரை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று, அவனுக்குத் தெரியாது. அவர் வியாபாரி அல்ல. அந்த மில்லுக்குச் சொந்தக்காரர். மில் பதவேடுகளிலே பதவு செய்யவில்லை என்றால், அதற்கு வவசாயியைத்தான் கண்டிக்க வேண்டுமா? மில்லின் லைசென்சை ரத்து செய்யலாம். ஏன் நீங்கள் பதிவு செய்யவில்லை என்று மில்லின் சொந்தக்காரர் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக வவசாயி யிடத்திலே பறிமுதல் செய்தது தவறு என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். ஏதோ இட்டுக்கட்டி இந்த சர்க்கார் மீது ஒரு குறை சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக, தலைவரவர்களே, நான் இதைச் சொல்லவில்லை. பெயர் தேவை

[திரு. வி. வெங்கா]

[1975 மார்ச் 10]

யிலே என்பதற்குத்தான் நான் முதலிலே குறிப்பிட்டவிலே. இன்றைய தினம் உள்ள பிரச்சனைக்கு எல்லாம் அற்றூர் அண்ணு அவர்கள் சொன்னார்கள், உற்பத்தியாளரிடத்திலே அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி கட்டுப் படியான விலையிலே விநியோகிக்க வேண்டும் என்று. அதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விலை ஏறுகிறது ஆகவே ஊதியங்கள் உயர்த்தப் படுகின்றன. அப்படி உயர்த்தப் படும் ஊதியம் மேலும் விலைவாசி உயரக் காரணமாக ஆகிவிடுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலைமை இது. இதை உத்தேசித்துத்தான் அற்றூர் அண்ணு அவர்கள் தீர்க்கமாகச் சிந்தித்து விலைவாசி ஏறுகின்றபோது, ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதாலே மட்டும் லாபமில்லை. அதற்கு மாறாக விலையைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய பொருளாதாரத் திட்டமே. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அண்ணு அவர்களின் அடிச் சுவட்டிலே போய்க்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லக்கூடிய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பாரக்கும் போது, இது ஒரு நடைமுறை அறிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இது வெல்லாம் அவருட நிகழ்ச்சியைக் விவரித்தது காட்டுகிற அறிக்கை மாநில யாகத்தான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மூடி மறைப்பதற்காகத்தான் கடைசியிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநில சபாட்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மாநில சபாட்சி என்பது அற்றூர் அண்ணு அவர்களால் கூறப்பட்ட கொள்கை என்பதை நான் மனமார ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அற்றூர் அண்ணு அவர்களால் சொல்லப்பட்ட கொள்கைதான். ஆனால் அவர்கள் திராவிட நாட்டுப் பிவினையை விட்டுவிட்டார்கள். சீன ஆக்கிரமிப்பிற்குப் பிறகு தனி நாடு தேவையில்லை என்று கடுதி அதைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள், அதற்குப்பிறகு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்பதை அற்றூர் அண்ணு அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். என்னுடைய கேள்வி எல்லாம் அற்றூர் அண்ணு அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்; ஆனால், அற்றூர் அண்ணு அவர்கள் சொன்ன பொருளாதாரத் திட்டங்களையெல்லாம் கைவிட்டுவிட்டு இதை மட்டும் தூக்கி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஷேக் அப்துல்லாவைப்போல கிறை செல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் தேவை. அண்ணுவின் பொருளாதாரத் திட்டங்களைக் கைவிட்டு விட்டார்கள் என்றார்கள். என்ன பொருளாதாரத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட்டார்கள் என்று விளக்க முடியுமா?

திரு. வி. வெங்கா : அதைத்தான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, உற்பத்தியாளர்களிடத்திலே கட்டுப் படியாகக்கூடிய விலையிலே பொருள்களைப் பெறுவதும், அதற்குப் பிறகு விநியோகிக்கின்ற நேரத்திலே வாங்குபவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய

1975 மார்ச் 10]

[திரு. வி. வெங்கா]

அளவுக்கு அதைச் சீராக விநியோகம் செய்வதும் அற்றூர் அண்ணா அவர்களுடைய பொருளாதாரக் கொள்கை என்றேன். அதைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அதை விட்டுவிட்டு அண்ணா அவர்களுடைய மர்நில சயாட்சி கொள்கையை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். ஷேக் அப்துல்லாவைப் போல் சிறை செல்லத் தயார் என்று சொல்கிறார்கள். ஷேக் அப்துல்லா எதற்காகச் சிறை சென்றார்? காஷ்மீர் நாடானது இந்திய நாட்டோடும் சேராமல் பாகிஸ்தானோடும் சேராமல் தனி நாடாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்துகொண்டு சதி செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தச்சதி அம்பலமாகிய காரணத்தாலேயேதான் அன்றைக்கு பாரதத்தின் பிரதமராக இருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், அவர் இந்த நாட்டிற்கு சதி செய்கிறார், தனி நாடு வேண்டும் என்பதற்காகச் சதி செய்கிறார், எனவே சிறையிலே அடைக்க வேண்டும் என்றுதான் சிறையிலே அடைத்தார்களே தவிர, நானும் அது மாதிரிப் போராடுவேன் என்றால், எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஒருவேளை முதலமைச்சர் ஷேக் அப்துல்லா கேட்ட மாதிரி தனி நாடு கேட்கின்றாரா அல்லது மாநில சயாட்சி அடிப்படையில் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கின்றாரா என்று எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்டால், அதை எங்களால் ஒத்துக்கொள்ள முடியுமே தவிர, தனி நாடு வேண்டும் என்று கேட்டதை எங்களால் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அதிக அதிகாரங்கள் கேட்கின்றபோதுகூட கேட்ச்சூடியவர்கள் யார் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அதை ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றையதினம் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்துகிறார்களா என்று பார்க்கின்றபோது, நிச்சயமாக இல்லை என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. நாட்டிலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்கு பார்த்தாலும் தங்களுடைய சொந்த செல்வாக்கினைப் பெருக்கிக்கொள்ள அராஜகங்களை விளைவிக்கின்றார்கள். என்னுடைய பகுதியாகிய மதுராந்தகத்திலே 1974 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 15-ம் தேதி அன்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நெல்வாய், நீலமங்கனம் என்ற கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகளைப் பதவிலே 12 மணிக்கு ஏறக்குறைய 500 பேர் சென்று 22 ஆயில் எண்ணிக்கை உடைத்து நொறுக்கி எறிந்திருக்கிறார்கள். அந்த 22 பம்பு செட்டுகளின் விலை ரூ. 60,000. அறுவடைக்குத் தயாராக இருந்த 2 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான விலை பொருளான நெல்லை அந்த 500 பேரும் பாழாக்கியிருக்கிறார்கள். அன்றைய தினமே அதைப் பற்றிக் காவல் துறையிடத்திலே புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யார் யார் வந்தார்கள், யார் யாருடைய தலைமையிலே வந்தார்கள் என்றெல்லாம் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 2 மாதங்கள் ஆகியும் இந்நேரம் வரையிலே அவர்கள் மீது எந்தவித வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. பவுஞ்சூர் காலனி என்ற ஒரு அரிஜன காலனி இருக்கிறது அங்கே இருக்கக்கூடிய அரிஜன மக்களை ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் துன்புறுத்தி அங்கே இம்சை செய்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அதற்கு அருகிலே இருக்கக்கூடிய அருங்குளம் காலனியிலே துன்புறுத்துகிறார்கள்.

[1975 மார்ச்]

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : அரிஜன மக்களை ஆளும் கட்சியினர் தான் புறுத்துகிறார்கள் என்று திரு. வெங்கா அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் யார் என்பதை அவர்கள் ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. வெங்கா : அதே மாதிரித்தான் பெரிய சூப்பம் கல்வரம் கடந்த ஆண்டு நடைபெற்றது. இதையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்ன தவறுகளைச் செய்தாலும், அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தாம் எப்படியாவது பதவியில் இருக்கவேண்டும், தட்டிக் கேட்டால் அவர்கள் கோபித்துக்கொள்வார்கள் என்ற காரணத்தினாலே கேட்காமல் இருக்கின்றார்களே என்ற ஐயப்பாடுதான் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும் பொறுப்பையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடியவர்களையிலே மாநில சயாட்சி என்ற அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக இந்த மாநிலத்தினுடைய நலன்கள் கெட்டுவிடுமே தவிர, நிச்சயமாகச் சீராகும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. மாநில சயாட்சி வேண்டும், அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான். இப்போது அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். நாளைக்கு நல்லவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்புக்கு வருகிறபோது, அதைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. தற்போது மாநில சயாட்சி என்று சுய விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று கூற, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு சாதாரண நிர்வாக அறிக்கையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, இதன் மூலமாக தமிழகத்திற்கோ தமிழக மக்களுக்கோ எந்தவித நன்மையும் ஏற்படாது என்பதை மட்டும் சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* **திரு. மு. இராமநாதன் :** மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் சலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து, அந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பை தாங்கள் தந்திருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 501.4 கோடி ரூபாய் வரவு இனமாகவும், 537.5 கோடி ரூபாய் செலவு இனமாகவும், ஏறத்தாழ 36.1 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்கிற நிலையிலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை இந்த அவை முன்னாலே சமர்ப்பித்து, தாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பொறுப்பின் காரணமாக, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு நல்வாழ்வு தருகின்ற வழிவகைகளை விரிவான முறையிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

1975 மார்ச் 10]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

ஒரு முறை அவர்கள் இந்த மன்றத்திலும், பேரவையிலும், “நான் இந்த சமுதாயத்திலே அந்தஸ்துமிக்க குடும்பத்திலே பிறந்தவன் அல்ல. அல்லது அதிகாரம் செய்து பழக்கப்பட்ட பாரம்பரியத்திலும் நான் தோன்றியவன் அல்ல. சமுதாயத்திலே மிகவும் அடித்தளத்திலே ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு பிரிவிலே பிறந்தவன் நான். என்னுடைய சிந்தனைகளும் எண்ணங்களும் சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்ற, பிற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற, ஒடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மக்களுடைய நலவாழ்வை மேம்படுத்தவே இருக்கின்றன” என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 4.50).

அதைப் போல இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைச் சமர்ப்பித்து அதற்கான வழி முறைகளைக் காணும் முயற்சியில், தற்போதில் நின்றுகொண்டு, சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்ற, பிற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற, ஒதுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக தம்மால் என்னென்ன காரியங்களை நிறைவேற்றத்தர முடியுமோ அந்தந்த காரியங்களுக்கான திட்டங்களையெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதே நேரத்திலே கோவை மாநகரைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீண்ட நெடங்காலமாக அந்நகரின் குடிநீர் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருந்து வந்ததை மாற்றத்தக்க முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 1.71 கோடி அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு கோவை நகர மக்கள் உடனடியாக 30 லட்சம் காலின் தண்ணீரைப் பெறும் ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதற்காக அந்நகர மக்கள் சார்பிலே எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோன்று குடிசை சீரமைப்புத்திட்டம் என்ற முறையில் ரூ. 3.5 கோடியை ஒதுக்கி செய்து, அதன் மூலமாக சென்னை நகரிலும் அதன் சுற்றுவட்டாரத்திலும் அதிலே ரூ. 45 லட்சம் செலவு செய்யக்கூடிய வகையிலே, மற்றும் வேறு சில நகரங்களிலே ரூ. 40 லட்சம் செலவு செய்யக்கூடிய வகையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம் ஏற்கெனவே முக்கால் டங்கு சீரமைக்கப்பட்டுள்ள கோவை மாநகரத்தின் சுற்றுவட்டாரத்திலே, நான் சார்ந்துள்ள ஒரு பகுதி மட்டும் செம்பட்டிக் காலனிப் பகுதியிலே பாளையம் தோட்டச் சாலையிலே இன்னும் சீரமைக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றது. எனவே இந்த குடிசை சீரமைப்புத்திட்டத்தின் கீழே இப்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 40 லட்சம் திட்டத்தில் உள்ளடக்கிய பகுதியாக இதை நிறைவேற்றத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இது போன்று மற்றக் காரியங்களையெல்லாம் இங்கே கோடிட்டுக்காட்டி, அவற்றுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் எந்தெந்த அளவிலே நிதி உதவிகளை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஆனால் பொதுவாக பேரவையிலும் சரி,

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1975 மார்ச் 10]

இங்கும் சரி பேசும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் மாநில சுயாட்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்று பேரவையில் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல இப்போது இதுபற்றி அதிகமாகப் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கின்றது. எனக்கு மூன்னர் பேசிய திரு. வெங்கா அவர்கள் கூட, அண்ணா அவர்கள் இதுபற்றி என்னென்ன வெல்லாம் சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். பொதுவாக இப்போது யார் பேசுவதாக இருந்தாலும்—அரசை வாழ்த்திப் பேசுவதாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கண்டித்தோ குறைகூறியோ பேசுவதாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாக அண்ணா அவர்கள் கிடைத்திருக்கின்றார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவராகிய எங்களுக்கெல்லாம் பெருமைதான். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் ரொம்பவும் கவனத்தோடு ஒரு குறிப்பினையும் சொல்லியிருப்பதை நாம் இந்த நேரத்திலே மறந்துவிடுவதற்கில்லை. எங்களுக்காக அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னதை, தலைவரவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு இந்த மாமன்றத்திலே பின்னும் எடுத்துக்காட்டி விழைகிறேன். அண்ணா அவர்கள் அன்று “தம்பீ, தோட்டத்திலே பச்சைக் கொடியும் இருக்கும்; அந்தக் கொடியோடு சுற்றிக் கொண்டு அதிலே பச்சைப் பாம்பும் இருக்கக்கூடும்; ஆனால் அது பச்சைக் கொடிதானே என்று கருதி நீங்கள் வேலையில் போய் விவரம் தெரியாமல் கையை வைக்காதீர்கள். பச்சைக்கொடி போன்றுள்ள பாம்பு கையைக் கடித்துவிடக்கூடும். அதிலே நீங்கள் கவனமாக, எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்”, என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே நினைவுபடுத்துவது என்னுடைய கடமையாகும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைப் பார்க்கும்போது, தமிழிழகத்தின் சார்பிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையினைத் தந்திருந்தாலும், தலைவரவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு எனக்குக் கிடைத்துள்ள சில புள்ளி விவரங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி எடுத்துச் சொல்லுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

நடந்துமுடிந்த 1973-ஆம் ஆண்டிலே இந்திய அரசின் வருமானம் இந்திய நாட்டின் தேசிய வருமானம் ஆறு சத விதம். ஆனால் பணப்புழக்கம் எவ்வளவு என்று பார்த்தால், 14.2 சதவிதம். 1961-லே இந்திய நாட்டின் பணப்புழக்கம் ரூ. 3,046 கோடியாகும். ஆனால் 1974 லே அது ரூ. 10,750 கோடி என்ற அளவிற்குப் போயிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இது பத்து சத விதம், 11 சத விதம் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்து கடந்த மூன்று ஆண்டுகளிலே அது 15 சத விதம் ஆகியிருக்கின்றது என்பதையும் அதே நேரத்திலே பணப்புழக்கம் என்பது 200 சத விதத்திற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது என்பதையும் இந்த மன்றத்திலே நான் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் தேசிய வருமானம் என்று சொல்லுவது 45 சத விதம் என்ற அளவிற்குத்தான் உயர்ந்திருக்கின்றது. இந்தத் தேசிய வருமானம் 1963-க்கும் 1964-க்கும் பின்னர் 1973-க்கும் 1974-க்கும் என்று ஒரு பத்தாண்டு கால இடைவெளியில் இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அப்பொழுது இருந்த ரூ. 4,845 கோடியிலிருந்து இப்போது ரூ. 20,835 கோடிக்கு உயர்ந்த

1975 மார்ச் 10]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

திருக்கின்றது. இந்த அசாதாரண உயர்விற்கு ஏற்றபடி தனி நபருடைய வருமானம் உயர்ந்திருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், இல்லை. கடந்த பத்தாண்டுகாலத்தில் அகில இந்திய ரீதியில் தனி நபரின் வருமானம் 33 சதவிகிதம் என்ற நிலையில், அதே நேரத்திலே பணப்புழக்கம் 200 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கின்றது. நான்காவது திட்டக் காலத்திலே மத்திய அரசின் பற்றாக்குறை ரூ. 850 கோடிதான். ஆனால் திட்டத்தின் முதலாண்டிலே உள்ள பற்றாக்குறை என்னவென்று சொன்னால், ரூ. 2,230 கோடி என்று இருக்கின்றது. நமது நாட்டிலே விலைவாசி உயர்வு என்பது ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. இப்படி உயர்ந்து கொண்டே போய் கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்திலே இது கிட்டத்தட்ட 125 சதவிகிதத்திலிருந்து 130 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் தனி நபர்களுடைய வருமானம் இந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றதா என்றால், 20 அல்லது 30 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்குத்தான் உயர்ந்திருக்கின்றது. பிற நாடுகளோடு இந்திய நாட்டின் விலைவாசி உயர்வினையும் அதே நேரத்திலே தனி நபர் வருமானத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே இங்கு லாந்து நாட்டிலே விலைவாசி ஏற்றம் 45 சதவிகிதம் என்றால் ஊதிய உயர்வு 67.5 சதவிகிதம் என்று ஏறியிருக்கின்றது. ஜப்பான் நாட்டிலே விலைவாசி ஏற்றம் 40 சதவிகிதம் என்றால் ஊதிய உயர்வு 87.5 சதவிகிதம் என்றும் அமெரிக்கா நாட்டிலே விலை ஏற்றம் 25 சதவிகிதம் என்று இருக்கும்போது, ஊதிய உயர்வு 37.5 சதவிகிதம் என்றும் ஏறியிருக்கின்றது. அதைப்போலவே மேற்கு ஜெர்மனி நாட்டிலே விலைவாசி ஏற்றம் 37.5 சதவிகிதம் என்றால் ஊதிய உயர்வு 40 சதவிகிதம் என்றும் பிரான்ஸ் நாட்டிலே விலைவாசி ஏற்றம் 32.5 சதவிகிதம் என்று இருக்கும்போது ஊதிய உயர்வு 65 சதவிகிதம் என்றும், பெல்ஜியம் நாட்டிலே விலையேற்றம் 10 சதவிகிதம் என்று இருக்கும்போது ஊதிய உயர்வு 75 சதவிகிதம் என்ற அளவிலும், இத்தாலி நாட்டிலே விலை ஏற்றம் 47.5 சதவிகிதம் என்ற நிலையில் ஊதிய உயர்வு 62.5 சதவிகிதம் என்றும் கனடா நாட்டிலே 35 சதவிகிதம் விலையேற்றம் இருக்கும்போது ஊதிய உயர்வு 45 சதவிகிதம் என்றும் ஆஸ்திரேலியா நாட்டிலே விலை ஏற்றம் 30 சதவிகிதம் என்றுள்ள நிலையிலே ஊதிய உயர்வு 52 சதவிகிதம் என்றும் ஏறியிருக்கின்றது. விலை ஏற்றம் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றது. ஆனால் அதற்கு ஏற்றபடி, ஏற்றபடி மட்டுமல்லாமல் மிக அதிகமாகவே ஊதிய உயர்வும் அங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இங்கே நமது பாரத நாட்டிலே விலை யேற்றம் 150, 200 சதவிகிதம் என்றுள்ள நிலையில் ஊதிய உயர்வு வெறும் 30 சதவிகிதம் என்று சொன்னால், இதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னசெய்ய இயலும்? கட்டுக்கடங்காத விலைவாசி ஏற்றத்தில் நாம் எந்த அளவிற்குச் சிக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம், இதற்கு மத்திய அரசு எந்த அளவிற்குப் பொறுப்பு என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கத் தவறக்கூடாது. இன்று நமக்குள்ள வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு, வாய்ப்புகளை வைத்துக்கொண்டு நமது மக்கள் எந்தெந்த வகையிலே மேம்பாடு அடையவேண்டும் என்று பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் ஒன்றை, தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் இந்த அவைக்கு எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். நாம் நீண்ட காலமாக எடுத்துச்சொல்லிவருகிறோம், தமிழ் நாட்டிலிருந்து அல்லது இந்திய நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து இந்தியம்

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1975 மார்ச் 10]

பேரரசு நேரடியாக வசூலித்துக்கொள்ளும் வரி வகைகள், அவர்களுக்கு அதற்காக உள்ள துறைகள் இவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு வசூலிக்கும் பெரும் வரிப்பணத்திலே மாநில அரசுக்களுக்காகப் பிரித்துக் கொடுக்க ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை ஒதுக்கிவிட்டு மிச்சமுள்ள பெருந்தொகையை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்காமல் மத்திய அரசே தன் கையில் வைத்துக்கொள்ளுகிறது. இவற்றிலே சில வரிகளிலே குறிப்பாக கம் பெனிகளிடமிருந்து வசூலிக்கும் கார்பொரேஷன் டேக்ஸ் மரணவரி என்று சொல்லப்போனால் அந்த எஸ்டேட் ப்யூயிலும் மாநில அரசுகளுக்குச் சிறிதும் பங்கில்லை, இவற்றால் மத்திய அரசுக்குக் கிடைக்கும் மொத்தத் தொகையை, தலைவரவர்களே, எனக்குக் கிடைத்துள்ள விவரப்படி, இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

1972-73-லே தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும், தமிழ் நாட்டிலே இருந்து வசூலித்து தமிழ் நாட்டுக்குத் திருப்பித் தராமல் டெல்லி வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற தொகை 1972-73-லே 67 கோடி ரூபாய். 1974-75-லே 153.43 கோடி ரூபாய். 1974-லே இருந்து 1978-79 முடிய ஒரு ஐந்தாண்டு காலம் என்ற ஒரு கணக்கு ஏடுத்தால் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 1974-1979 வரைக்கும் 732.37 கோடி ரூபாய் நமக்குத் திருப்பித் தரப்படாமல் டெல்லியிலே வைத்துக்கொள்ளுகிற தொகை 10 ஆண்டுக்கு, 1974-லே இருந்து 1984 வரை கணக்கிட்டால், தமிழ் நாட்டிலே இருந்து வசூலித்து நமக்குத் திருப்பிக் கொடுக்காமலே டெல்லி வைத்துக்கொள்ளும் தொகை 1,748.58 கோடி ரூபாய் என்பதை நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வேறு தலைப்புக்களின் கீழ் வசூலித்துக் கொண்டுபோய் மத்திய அரசு வைத்திருக்கிற இந்தத்தொகை மட்டும், நான் ஒரு ஆண்டுக்குக் கணக்கிட்டுச் சொல்லுகிறேன். 1974-75-ல் 153.43 கோடி ரூபாய். இந்த 153.43 கோடி ரூபாய் ஒருவேளை நம்முடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுடைய கைக்கு வருமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் சொன்னதுபோல, 2 படியல்ல, 2½ படி கூடப் போடலாம் இந்தத் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு. அண்ணா அவர்கள் கோயம்புத்தூருக்கும் சென்னைக்கும் படி அரிசி போட்டார்கள், அதை என்ன செய்தீர்கள் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்தில், இவ்வாறு கோயம்புத்தூருக்கும், சென்னைக்கும் படி அரிசி போட்டதனால், எத்தனை 8 கோடி ரூபாய் கிட்டத்தட்ட நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் தமிழ் நாடு முழுவதும் வறட்சி நிலவியிருக்கிறது. அதிலும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல் நடத்திய பிறகு, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இன்றைக்கு இழந்திருக்கிற நிலையில் 2 படி போட்டால் அதை ஈடுகட்டுவதற்கு—வருடத்திற்கு ஏற்படும் 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்திற்கு—இன்றைய தினம் நாடு தாங்குமா என்று யோசிக்க வேண்டுகின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அண்ணா ரூபாய்க்கு ஒரு படி போடும்போது 8 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு, அதுவும் எப்படிப்பட்ட நிலையிலே என்றால் அப்போது குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 35 ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 74 ரூபாய்.

1975 மார்ச் 10]

திரு. வி. வெங்கா : விவசாயிகளுக்கும் லாபம் இருக்கவேண்டும், வாங்கக்கூடியவர்களுக்கும் நன்மைகள் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அண்ணாவினுடைய நிலை. ரூபாய்க்கு 1 படி 2 படி 3 படி, என்பதல்ல பிரச்சினை. அதனால் எவ்வளவு இழப்பு என்று சொல்கிறார்கள். ஊதிய உயர்வு மூலமாக மட்டுமே கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக ஏறத்தாழ 75 கோடி ரூபாயை அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. இன்றைக்குள்ளு பொருளாதார நிலையிலே குறைந்த விலையில் அரிசிபோன்ற பொருட்கள் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்திலே அந்த ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று கூட நம்முடைய அரசின் சார்பில் இப்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வறட்சி காரணமாக வறட்சிப்பணிகளுக்கு 10 கோடி ரூபாய் மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் மூலமாக உடனடியாக நாம் தந்துவிட்டு மத்திய அரசிடமிருந்து முழுவதுமாக நிவாரணப்பணிகளைச் செய்வதற்கு நாம் 30 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தந்திருந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது போல, கடந்த 1969-லே கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டு அதற்காக 18.64 கோடி ரூபாய் நாம் செலவழித்தோம். அப்படிச் செலவழித்ததைப்பற்றி ஒரு விவரத்தை இந்த மன்றத்திலே கேட்டபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை தந்தபின், இந்த 18.64 கோடி ரூபாயையும் வறட்சிப் பணிகளுக்காக மத்திய அரசு தந்துவிட்டது என்று நாங்கள் கருதினோம். ஆனால் முதலமைச்சர் தந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகுதான் டெல்லியிலே இருந்து கிடைத்த தொகை 14.25 கோடி என்றும், அப்படி வந்த தொகையில் கடனாக ரூபாய் 11.25 கோடி ரூபாயும், மானியமாக 3 கோடி ரூபாயும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரமும் தெரிந்தது. அதுபோல 1972-லே கடுமையான வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டு, வீளைநிலங்கள் எல்லாம் மணல் மேடிட்டு விவசாயிகள் அல்லலுப்பட்டு நேரத்தில் அரசின் செலவிலே, அப்போது மண்ணை எல்லாம் அகற்றி நிலங்களைப் பாதுகாத்து செப்பிட்டு பல்வேறு நிவாரணப்பணிகளுக்கு இந்த அரசு செய்த செலவு 13.61 கோடி ரூபாய். அதைப்பற்றியும் நாம் என்ன கருதிக்கொண்டிருந்தோம் என்றால், மத்திய அரசிலே இருந்து வந்ததாக. பிறகுதான் டெல்லியிலே இருந்து நமக்கு வந்த உதவி வெறும் ரூ. 9.76 கோடி என்று தெரிந்தது. கடன் கணக்கிலே வந்தது 8.89 கோடி ரூபாய், மானியமாக வந்தது வெறும் 87 லட்சம் ரூபாய்தான். இது நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற கணக்கு. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்தத் தமிழ் நாட்டின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்று, நாடு முழுவதும் இருக்கின்ற மக்களைப் பாதுகாத்து, அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப்போக்குவதற்கு நாம் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறோம். ஏற்கனவே நிர்வாக அனுபவம் மிக்க பெரியவர் ராஜாஜி அவர்கள் இந்தத் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக 1952-ல் பொறுப்பேற்றார்கள். அவர்கள் பொறுப்பேற்ற காலத்தில் மத்திய அரசினிடத்தில் “நான் சோதனை மிகுந்த காலத்தில் இந்தச் சென்னை மாநிலத்தின் அமைச்சர் பொறுப்பிலே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறேன். இந்தச் சென்னை மாநிலத்தின் அவசரப்பணிக்கு எனக்கு உடனடியாக ஒரு 10 கோடி ரூபாய் பணம் வேண்டும்” என்று மத்திய அரசினிடத்திலே கேட்டார்கள். அன்றைக்குப் பிரதமராக திரு ஜவஹர்லால் நேரு

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1975 மார்ச் 10]

அவர்கள் இருந்தார்கள். அன்றைய தினம் நிதி அமைச்சர் திரு. சிந்தாமணி தேஷ்முகம். இந்த 10 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று எழுதி ஒரு வார காலம் ஆயிற்று. நம்முடைய முதலமைச்சர் காலையிலே ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் தபால் எழுதி, பின்பு எத்தனை தடவை இந்த மாநில அரசின் சார்பில் ரிமெண்டர்கள் என்ற முறையில் தபால் எழுதியிருக்கிறோம், பதில் இல்லை என்ற ஒரு கணக்கைச் சொன்னார்கள். அவர் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தவர், மறைந்த மஹாத்மா காந்திக்கு சம்மந்தியாக இருந்தவர். Specimen of the South Indian brain என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அறிவிலும், ஆற்றலிலும் சிறந்திருந்தவர் ராஜாஜி. ஒருவேளை அவர்களுடைய ஆற்றல் எங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். நாங்கள் அதைப்பற்றித் தாழ்வாகக் கருதவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கு அந்த சென்னை மாநில அமைச்சர் ராஜாஜி அவர்கள் அன்றைக்கு ஒருவார காலம் வரை பொறுத்திருந்து, பின்பு 10 கோடி ரூபாயை ரிசர்வ் ஷெக்கியினுடைய சணக்கியிலேயிருந்து மாநில அரசின் சார்பிலே வரவு வைத்து எடுத்துக்கொண்டு, எடுத்துக் கொண்டதாக டெல்லிக்குத் தகவல் அனுப்பினார்கள். அவசர அவசரமாக டெல்லியிலே இருப்பவர்கள் கூடிப் பேசி என்னதான் மிகப்பெரிய ராஜ தந்திரியாக இருந்தாலும், ஒரு மாநில முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வரம்பை மீறி இவ்வாறு ரிசர்வ் ஷெக்கியினுடைய சணக்கியிலேயிருந்து சரியானகல்ல, அதற்குத் தகுந்த சமாதானம் தேவை என்று ஒரு நீட்டிப்பை வந்தது, இந்தக் கோர்ட்டைக்கு. அதற்கு, ராஜாஜி அவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களிடத்திலே சொன்னார்கள். “அரசியல் சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதை ஜெனரலால் நேருவோ, மற்றவர்களோ சொல்லி நான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய அவசியத்திலே நான் இல்லை. அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது நானும் தான் இருந்தேன். நேரு கையெழுத்திட்ட இடத்தில் நானும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த விவகாரத்தை இதோடு விட்டுவிடுவது நல்லது, மேலும் கிளறினால், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பெரியார் இ. வெ. ராமசாமி அவர்களுடனும், அண்ணாதுரை அவர்களுடனும் நான் சேர்ந்து கொள்வேன்” என்று எச்சரித்து ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ரிசர்வ் ஷெக்கி என்பது மத்திய அரசினுடைய முழுப் பொறுப்பில் மட்டுமல்ல. மத்திய அரசு, மாநில அரசு இந்த இரண்டுக்குமே பொறுப்பான ஷெக்கி. மத்திய அரசு ஒவாட்டிராப்ட் வாங்கக்கூடாது என்று சொன்ன உடனேயே வாங்கக்கூடாது என்று நிபந்தனை இல்லை. ஒரு சருத்துக்கு அப்படிச் சொல்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அதனால் மாநில அரசு வாங்காமல் இருக்க வேண்டும், வாங்கக்கூடாது என்று பொருள் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : விளக்கத்துக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு அந்த சந்தர்ப்பத்திலே ராஜாஜி அவர்கள் பதில் தந்தார்கள். எதற்கு இவற்றையெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு ஆளும் சட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் சொல்லுகின்ற இந்த வாதம், இந்த மாநில சபாட்சி கோஷம் ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கின்ற

1975 மார்ச் 10]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

சில லட்சம் பேருடைய நல்வாழ்வுக்காக என்று மட்டும் சருத மாட்டார்கள் என்று நம்புகின்றேன். இது 4½ கோடி தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வை நலம் பெறச் செய்கின்ற ஒரு பிரச்சனை. சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் சமீட்டி, கேரள காங்கிரஸ் சமீட்டி, ஆந்திரா காங்கிரஸ் சமீட்டி, கர்நாடகா காங்கிரஸ் சமீட்டி என்று அமைத்து ஆதிக்கமற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க, இந்த நாட்டில் நமக்கென்று இருக்கின்ற உரிமைகள் அனைத்தையும் நிலைநாட்டிக்கொள்ள, அந்தந்த மொழிகள் பேசுகின்ற மக்கள், தங்கள் வெவ்வேறுபட்ட கலை, கலாச்சாரம், டண்பாடு, நாகரீகம் ஆகிய அனைத்துக்கும் ஆட்டட்டிருக்கின்ற அனைத்து மக்களும் சேர்ந்துதான் அந்தப் போராட்டம் நடந்தது. ஆக, அது வட்டில் எழுதப்பட்டு இன்றைக்கும் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 5-10)

“லிபர்ட்டி, ஈகுவாலிட்டி அண்டு பிரேப்டர்னிட்டி” என்று சொல்லப்படுகின்ற வாசகங்கள் ஏதோ படிப்பதற்கு ஏற்ற வாசகங்களாக இருக்கின்றனவே தவிர, அதனுடைய பலன்களை தமிழக மக்கள் அனுபவிக்கின்ற நிலை இல்லை என்பதைத்தான் நம் முன்னர் உள்ள புள்ளிவிவரத்து லிருந்து அறிகிறோம். எத்தனை கோடி ரூபாய் தமிழ் நாட்டிலேயிருந்து வசூலித்துக் கொண்டுமேகப்பட்டாலும், மாநிலத்திற்கு என்று ஒரு தேவையான தொகை திருப்பித் தரப்படாமல் டெல்லியிலேயே முடங்கியிருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் அமைக்கப்பட்டு அதிலே ஒரு ஆயிரம் மெகாவாட் நமக்குக் கிடைக்கும் அல்லது தூத்துக்குடியிலே ஒரு அணுமிச்சை நிலையம் ஏற்பட்டால் அதனால் தமிழகத்தின் மின்சாரத் தேவை தீரலாம் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கேலத்திலே இருப்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று கேட்டோம். கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக சேலம் உருக்காலை ஒருமா வராதா என்ற சந்தேக நிலைமையதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதைத் தான் சொன்னார்கள். “அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குகின்ற நேரத்திலே, நாம் சுதந்திரம் பெற்ற மயக்கத்திலே இருந்தோம். அந்த மயக்கத்தில் இருந்த மக்கள் அவர்களுடைய உணர்வைப் பிரதிபலிக்கின்ற வாய்ப்பு இல்லாமல், நேரடியாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் வந்து பெருமல், குறிப்பிட்ட ஒரு சிலராலே உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தை மறு, பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இன்றைக்கிருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து அதில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இருக்கின்ற சாதக பாதகங்களை நாம் சிந்தித்து, என்னென்ன அதிகாரங்களை மாநில அரசுகளுக்கு வேண்டுமோ அந்த அதிகாரங்களை நாம் பரிமாறிக் கொண்டாலொழிய இந்தியப் பேரரசிலிருந்து நம்முடைய மாநில அரசுகள் உய்வு பெற்றுவிட முடியாது” என்பதைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வழியில்தான் இன்றைக்குக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அவையிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். உலகப்படத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், உலகத்திலே “ஆல் அமெரிக்கா” என்று கிடையாது, “ஆல் ஆப்பிரிக்கா” என்று கிடையாது, “ஆல் ஐரோப்பா” என்று கிடையாது, ஆனால் “ஆல் இந்தியா” என்று நம் நாட்டிற்கு இருக்கிறது.

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1975 மார்ச் 10]

அப்படி இருப்பதன் கருத்து பல்வேறு இனங்கள், பல்வேறு மொழிகள், பல்வேறு சிலைகள், பல்வேறு கலாசாஸ்திகள், பல்வேறு உணர்வுகள் என்று இருக்கின்றவைகள் ஒன்றாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அப்படி பல்வேறு மொழிகளைப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் எல்லோரையும் ஒன்றாக ஆக்கியுள்ளார்கள். அதுதான் “ஆல் இந்தியா” என்பது. இது ஒரே ஒரு நாடு அல்ல. “ஆல் இந்தியா” ஆக இருக்கிறது. இன்றைக்கு பலர் இந்த அவையிலே, மற்ற அவையிலே பேசியிருப்பதைப் பார்த்தோம். காஷ்மீரத்திற்குத் தனி அந்தஸ்து கிடைத்திருக்கின்றது. அது இருக்கின்ற சூழ்நிலை வேறு என்று கூறுகிறார்கள். இன்றைக்கு காஷ்மீரத்திலே முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற திரு. ஷேக் அப்துல்லா அவர்களை எந்தப் பெயரிலே அழைக்கலாம் என்று நாம் சற்று யோசித்துப் பார்த்தால், இங்கே அழைக்கும்போது முதன் மந்திரி என்றும், அங்கே வசீர்-ஏ-ஆசாம் என்று அழைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் தாக்கீப் பேசுவதாக, தலைவரவர்களே, கருதக்கூடாது. நாட்டுப்புறத்திலே இருக்கின்ற சில ஓட்டங்களுக்குச் சென்றால், ஒரு பிளேட்டில் உப்புமா என்று பெயர் சொல்லி வைக்கிறார். அதற்கு விலை பத்ததைசா. ஆனால் பெரிய ஓட்டலிலே போய் அதையே கேட்டால் அதற்கு பசளாபரத் என்று பெயர் சொல்வான். விலை 50 பைசா என்பான். அது 50 பைசா என்றாலும், உப்புமாதான். ஆக இரண்டுமே ரவையிலே கிளறியதுதான்.

திரு. கே. ராஜாராம் : பசளாபரத் என்பது தயிர்சாதம் போல இருக்கும்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவரவர்களே, ஓட்டலுக்கு ஓட்டல் பெயர் மாறிவிடுகிறதோ என்னவோ, அதுபற்றி அவ்வளவாக எனக்குத் தெரியாது. எந்தப் பெயர் வைத்து அழைப்பது என்பதில் இப்போதுள்ள பிரச்சினை. அதிலே இருக்கின்ற அடிப்படைப் பிரச்சினையே முக்கியம். இன்று வரைக்கும் இந்திய மாநிலத்திலே ஒருவர் வழக்காட ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று, ஹைக்கோர்ட்டிலே அவர்களுக்குச் சரியான தீர்ப்பு கிடைக்காதபோது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப்போக வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு திரு. ஷேக் அப்துல்லா பெற்றிருக்கின்ற அதிகாரத்தின்படி காஷ்மீரப்பகுதி மக்கள் காஷ்மீரத்து ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்லும் உரிமை கிடையாது. திரு. ஷேக் அப்துல்லா பெரும் அதிகாரங்கள் பெற்றிருப்பதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடியவர்களே தவிர, அதனாலே எங்களுக்கு வருத்தம் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய ஆளும் கட்சியினர் தொட்டதற்கெல்லாம் மாநில அரசுகள் மத்திய அரசைக் காட்டித் தப்பித்துக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று பேசுகின்றார்கள். நம்முடைய சக்திக்கு ஏற்ப என்னென்ன மக்களுக்குச் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கின்றதோ அதைச் செய்திருக்கிறோம். அதைத் தான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், குடிசை மாற்று வாரியம், ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம், பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம், இப்போது மீனவர்கள் சீரமைப்புத் திட்டம், அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கின்ற திட்டம், அனாதைக் குழந்தைகள், கணவன் இறந்து போன விதவைகள், அப்படி அனாதையாக இருப்பவர்கள் தமிழ்நாட்டில்

1975 மார்ச் 10]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

அவதிப்படக்கூடாது என்ற அளவில் திட்டங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, நாம் நம்முடைய சக்திக்கு ஏற்ற வகையிலே நம்முடைய வரம்பிலே இருந்து கொண்டோன் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

இறுதியாக, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரையும் சேட்டுக் கொள்கிறேன், நாம் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட உணர்வோடு, கட்சிமாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட உணர்வோடு, தமிழ்நாட்டிலே வரும் மக்களை எண்ணிவிட வேண்டாம். எந்தக் கட்சிக் கொடிக்குக் கீழே இருந்து இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருந்தாலும், எந்தச் சின்னத்திலே வோட்டுப் பெற்று வந்திருந்தாலும், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்கள், தமிழ் மக்கள், நிம்மதியாக வாழ்ந்திட வேண்டும். அவர்கள் தேவைக்கேற்ற வகையில் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், குடியிருக்க வீடும் தரக்கூட வேண்டும், சமுதாயத்திலே உலக அரங்கிலே செம்மையான வாழ்வு நம்முடைய தமிழக மக்களுக்குக் கிடைத்திட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மன்றத்திலே நாம் வந்து அமர்ந்திருக்கின்றோம்.

நான் ஒன்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கின்றேன். மராட்டிய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த திரு. சிந்தாமணி தேஷ்முக், நிதியமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் தான், பம்பாய் பிரிக்கப்பட்டு மராட்டிய மாநிலத்திலே சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி நடந்தது. இன்றிருக்கும் முதுபெரும் தலைவர் திரு. மொஹர்ஜி தேசாய் அவர்கள் பம்பாய் பிரிக்கப்படக் கூடாது என்று உண்ணுவிரதம் இருந்தார்கள். பம்பாயில் துப்பாக்கி சூடு நடந்தது. பம்பாயில் 800 ரவுண்டு சுட்டார்கள். பம்பாய் தெருவிலே சுட்டிருக்கிறார்கள். என்பது பேர்கள் செத்தார்கள். ஆனால் மராட்டியன் என்ற உணர்வோடு, திரு. சிந்தாமணி தேஷ்முக் புண்டித நேரு அவர்களிடத்தில், “பிடியுங்கள் ராஜிநாமா கடிதத்தை. என்னுடைய இனத்து மக்கள், என்னுடைய நாட்டு மக்கள், கொக்கு, குருவி சுடப்படுவது போல சுட்டு வீழ்த்தப்படுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் இந்த டெல்லியிலே அமர்ந்திருக்க முடியாது” என்று ராஜிநாமா கடிதத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ஊர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட உணர்வில் எள்ளளவுகூட சளைத்தவர்கள் அல்ல, நம் தமிழ்நாட்டு மக்கள். அதுபோலவேதான் உயர்ந்த கார்த்தியவாதியும், உயர்ந்த லட்சியத்தைக் கொண்டவருமான டாக்டர் பி. சி. ராய் மரந்ல அரசுக்கு, தன் சொந்த நரட்டிற்கு அநீதி என்றபோது சுயரீர் கோர்ட்டுக்குச் செல்வதற்குக் கூடத் தயங்கவில்லை. இங்கே இருக்கும் தமிழக மக்களும் அதே மான உணர்வோடு இருப்பவர்கள்தான்.

நீல முடி தரித்த பல மலை சேர் நாடு!

நீர் அமுதம் எனப் பாய்ந்து நிரம்பும் நாடு!

கோலமிரு பயன் மரங்கள் செறிந்து வாழும்

குளிர்காவும் சோலைகளும் குலவும் நாடு!

ஞாலமெலாம் பசியின்றி காத்தல் வல்ல!

நன்செய்யும் புன்செய்யும் நலமிக்கோங்க!

பாலடையும், நறுநெய்யும், தேனும் உண்டு!

பண்ணவர்போல் மக்களெல்லாம் வாழ்ந்திருந்தார்!

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1975 மார்ச் 10]

என்று சொல்கின்ற பழந்தமிழ் மக்கள், தமிழ் நாட்டு மக்கள். வறட்சியாலும், வாட்டத்தாலும், வறுமையாலும், பஞ்சத்தாலும், பசியாலும் வாட்டமுற்றிருந்தாலும், இந்த நாட்டு மக்களை வாழ்வுப்பதற்காக நாம் இங்கே பொறுப்பேற்று வந்திருக்கின்றோம். நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த மாநில சுயாட்சி லட்சியத்தில் தியாகத்தின் மூலம் வெற்றி பெறுவோம் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் எந்த நாள் வந்து சேர்ந்தேனோ அந்த நாள் முதல் இன்றுவரை 9 முறை சிறைக்கு அழைத்தீர்கள், 9 தடவைகள் சிறையிலே இருந்தேன். மாநில சுயாட்சிக்காக என் வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையிலே இருப்பதற்கு நான் சித்தமாக இருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5-20).

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, நம் மாநிலத்தின் அருமை முதல்வர் அவர்கள் 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்காக சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதிலே நான் பெருமிதம் கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் இருப்பதால்தான் உயர்வு என்ற பிரச்சினை வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிச் சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அவர்களை மையமாக வைத்துக்கொண்டு தான் நாம் பொருளாதாரப் புரட்சியை உருவாக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கருத்தை விவரிக்கும் அறிக்கை தான் இந்த அறிக்கை என்று நான் கொள்கின்றேன். செஸ் விளையாட்டைப் பற்றி நன்றாக அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியுமென்று நினைக்கின்றேன். செஸ் விளையாடும் அரசனை வீழ்த்துவதற்காக முன்னதாகவே அரசனுடைய படைகளைத் திட்டமிட்டுத் தாக்குவார்கள். அதே முறையிலே தான் இந்த 4 வரிகளிலே கண்டுள்ள கருத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான விரிவான திட்டம் தான் 140 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த நிதி நிலை அறிக்கை. அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்தத் திட்டம் பெருமளவுக்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கின்றேன். அதை வரவேற்கின்றேன். அதைப் பாராட்டுகின்றேன். அத்தகைய ஒரு நல்ல திட்டத்தை அளித்த முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே 25-வது பக்கத்தில் நாம் பார்ப்போமானால், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்து மக்களுக்கான பல்வேறு சமூக நல நடவடிக்கைகளை நமது அரசு அனைவரும் பாராட்டத் தக்க வகையில் நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை நாம் காணலாம். தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களுக்குப் புது வாழ்வு அளிப்பது, கண்ணொளி வழங்கும் மூகாம்களைப் பரவலாக அமைப்பது, கை ரிக்ஷாக்களை நீக்கிவிட்டு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குவது, உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு நல்வாழ்வு தருவது, ஆகிய அரிய திட்டங்களின் வாயிலாக நமது அரசு இந்தியா விலேயே சமூகப் பணியில் முன்னணியில் நிற்கிறது. இப்பொழுது புதிய திட்டங்களாக அனைத்து சிறுார்களையும் பராமரிப்பது, விதவைப் பெண்னைப் பாதுகாப்பது போன்று வாழ்க்கையின் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்

1975 மார்ச் 10]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகரப்]

களின் நல்லாழ்வுக்காக புது வாழ்வை அளிக்கக் கூடிய நல்ல திட்டங்கள் தமிழக ஏழை எளிய மக்களுக்காகத் தீட்டப்படுகின்றன. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இந்த நலன்களெல்லாம் தமிழக மக்களுக்கு மட்டும் தான் கிடைக்க வேண்டுமா? வேறு மாநிலங்களில் கீழ் மட்டத்திலே உள்ள மக்களும் இது போன்ற நலன்களைப் பெறக்கூடாதா? அவர்களும் நம்முடைய சகோதரர்கள் தானே, அவர்களும் இது போன்ற நலன்களைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய அருமை முதலமைச்சர் அவர்கள் வசீர்-ஏ-ஆசம் ஆக வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. அப்படி நான் சொல்வதென்றால், திரு. ஷேக் அப்துல்லா மாதிரி ஆக வேண்டும் என்பதல்ல.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அப்போதும் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் இந்தச் சலுகைகளை அனுபவிக்க முடியாதே.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, நான் சொல்லுவதெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. ஷேக் அப்துல்லா மாதிரி ஆக வேண்டுமென்பதல்ல. காஷ்மீரத்திலே திரு. ஷேக் அப்துல்லா, டெல்லியிலே இந்திரா காந்தி என்று இரு பிரதமர்கள் இந்தியாவிலே இருக்க முடியாது. அம்மையார் அவர்கள் அழகின்ற குழந்தைக்கு அழகையை நிறுத்த தாயார் செய்யும் தந்திரம் போல் திரு. ஷேக் அப்துல்லா என்ற குழந்தையின் அழகையை “வசீர்-ஏ-ஆசம்” என்ற பெயரைக் கொடுத்து அழகையை அடக்கியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். ஆனால் தமிழ் நாட்டினுடைய வசீர்-ஏ-ஆசமாக, பிரதமராக இங்கே வற்றிருக்கின்ற நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலுள்ள ஏழைகளுக்கு மட்டுமல்ல, பாரத தேசத்தினுடைய அத்தனை ஏழைகளுக்கும் நல்லாழ்வு தருவதற்கு இறைவன் அருள் புரிய வேண்டுமென்று நான் என்னுடைய வேண்டுகோளை இறைவனிடத்தில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது மேலவையிலும் சரி பேரவையிலும் சரி “மாநில சுயாட்சி” பற்றித்தான் நீண்ட நேரமாக விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இந்த அறிக்கையிலும் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து இந்த விவாதங்கள் நடைபெற்றன. மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நான் தெளிவாக இந்த அவையிலே ஒரு முறை அல்ல, பல முறை என்னுடைய சொந்தக் கருத்தை நான் தெளிவாக விளக்கியிருக்கின்றேன். சில மாதங்களுக்கு முன்பு மாநில சுயாட்சி பற்றி நான் பேசிக்கொண்டிருந்த சமயத்திலே, கரன்சி உட்பட மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட கரன்சி நோட் அடிக்க மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதா என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட எழுந்து, கரன்சி நோட் அச்சடிக்கும் அதிகாரத்தை மாநிலத்துக்குக் கேட்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று விட்டார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்து ஒன்றை நிதி நிலை அறிக்கை

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1975 மார்ச் 10]

யின் 39-வது பக்கத்திலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 'நாட்டுப் பாதுகாப்பு, தவிர மற்ற அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் பற்றிச் சிந்திப்போம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டுப் பாதுகாப்பு தவிர்த்த மற்ற அத்தனை அதிகாரங்களையும் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலையிலே இருப்பதாக அவர்கள் கருத்து வெளியிட்டிருப்பதை நாம் உணர்கின்றோம். கரன்சி வெளியிடும் அதிகாரம் ஏன் மாநில அரசிடம் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு நான் ஒரு உதாரணம் தருகிறேன். என் இளமைப் பருவ நிகழ்ச்சி என் நினைவுக்கு வருகிறது. நான் ஒரு பீடி வியாபாரி. சிறு குழந்தை பிராயத்திலிருந்து பீடி இலை வாங்கி வர ஹைதராபாத் செல்லுவேன். அன்று வெள்ளைக்கார ஆட்சி இருந்தாலும் கூட, ஹைதராபாத் மன்னருக்கு கரன்சி வெளியிடக்கூடிய அதிகாரம் இருந்தது. அப்பொழுது 100 ரூபாய் நோட்டுகள் என்கையில் ஆயிரம் ஆயிரம் இருக்கும். அப்பொழுது அதற்கு கல்தார் என்று பெயர். 100 ரூபாய் நோட்டுகளே என்கையில் 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று புழங்கும். ஆங்கிலேயன் காலத்திலேயே 100 ரூபாய் நோட்டுகளை அச்சடிக்க ஹைதராபாத் மன்னனை அனுமதித்திருந்தான் என்றால், அவனுக்குச் சுதந்திர ஆட்சி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்று தானே பொருள். இதைக் கேட்பவர்களுக்கு விசித்திரமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் நடந்த உண்மை. அன்றைய நிலையில் இது ஒரு சாதாரண அதிகாரம்தான். நம்முடைய கோரிக்கையான மாநில சுயாட்சிபற்றி நாம் சொல்லி வந்த கருத்து, 4 அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடம் இருக்க வேண்டும், ஏனைய அதிகாரங்கள் அத்தனையும் மாநில அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது. அந்த நான்கு எவையென்றால் டிஃப்ன்ஸ் ஒன்று, பாரின் அபையர்ஸ் இரண்டு, டிரான்ஸ்போர்ட் பினைன், ரெயில் போன்றவை மூன்று, இன்டர் ஸ்டேட் கம்யூனிகேஷன்ஸ் நான்கு. ஆக இந்த நான்கு அதிகாரங்கள் தவிர அனைத்து அதிகாரங்களும் ஸ்டேட்டுகளுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே நாட்டுப் பாதுகாப்பு தவிர மற்ற அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்பொழுது இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்களுக்கு மூன்று வகையான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏ.பி.சி. என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பாண்டிச்சேரி போன்ற மத்திய அரசின் நேரடிப் பார்வையில் இருக்கும் மாநிலங்கள் "ஏ" பிரிவைச் சேர்ந்தவை. அவை கொஞ்சம் அதிகாரம் கொண்டவை. ஹைதராபாத் போன்ற ஸ்டேட்டுகள் கொஞ்சம் கூடுதலாக அதிகாரம் உடையவை, அவை "பி" பிரிவைச் சேர்ந்தவை. "சி" பிரிவு என்று அவர்கள் சொல்லுகின்றவைகள் தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரம், வங்காளம் போன்ற மாநிலங்கள். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் "ஏ" "பி" "சி" என்று சொல்லும்போது அவற்றைத் தலை கீழாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, சி.பி.ஏ. என்று தலை கீழாக நான் கூறியதை மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

1975 மார்ச் 10]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

(பிற்பகல் 5-30)

இந்த மூன்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட நான்காவது அயிட்டமாக இன்றைக்கு காஷ்மீர் காட்சியளிக்கிறது. ஐந்தாவது ஒன்றை நான் சொல்வேன். அது சிலருக்கு ஆச்சரியமாகக்கூட இருக்கலாம். சீக்கிம் இன்றைக்கு இந்த தேசத்தின் பகுதி. சிக்கிமுக்கு இன்றைக்கு காஷ்மீருக்கு உள்ள அதி காரத்தைவிட கூடுதல் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. அது ஐந்தா வது பகுதி என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் கேட்கக்கூடிய மாநில சபாட்சி சீக்கிம் நாட்டிற்குள்ளே அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலே கொடுக்க வேண்டும் என்பது. சீக்கிமில் நான் சொன்ன நான்கு அதிகாரங்களோடு மட்டும்தான் இந்திய அரசு செயல்படுகிறது. மற்ற அதிகாரங்கள் பூராவையுமே சிக்கிமே வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பராக் கலாம். அந்த அடிப்படையிலே உள்ள மாநில சபாட்சிதான் இந்த மாநிலத்திற்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

மாண்புமிகு நண்பர் திரு. இராமநாதன் அவர்கள் பேசும்போது, 150 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்திலிருந்து வரி வசூலிக்கின்றது, அதிலே நமக்கு வரக்கூடிய பங்கு மிக சொற்ப மாக இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு கேள்வியை மேல் சபையிலே கேட்டேன். “சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு நம் மாநிலத்தி லிருந்து மத்திய அரசின் சார்பில் வசூலிக்கக்கூடிய வரி எவ்வளவு? இப்படி வசூலிக்கப்படும் மொத்தத் தொகையிலே எவ்வளவு தொகை நம் மாநிலத்தில் செலவிடப்படுகின்றது?” என்று கேட்டேன். அந்தக் கேள்வி உங்கரிக்கப்படவில்லை. அந்தக் கேள்வி பாராளுமன்றத்தில் கேட் கப்பட வேண்டிய கேள்வி என்று எழுதி எனக்குத் திருப்பி அனுப்பி ஸ்ட்டார்கள். நம் மாநிலத்தில் மத்திய அரசின் சார்பில் வசூலிச்சபரம் மொத்த வரி எவ்வளவு என்பது எனக்குத் தெரியாமலேயே இவ்வளவு காலம் இருந்தது. நான் எல்லோரையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். யாரும் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு நண்பர் திரு. இராமநாதன் சொல் லும்போது ஆச்சரியப்பட்டேன். அவர் எங்கிருந்து இந்தத் தகவலை வாங்கினார் என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எப்படியோ இருக்கட்டும். அவர்கள் 150 கோடி என்று சொன்னதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. அது 500 கோடிக்கு மேல் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். பீடக்கு வரி ஒரு பாக்டரி மட்டும் ஒரு வருடத்திற்கு மூன்று கோடி ரூபாய் கொடுக்கக் கூடிய நிலை இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறது. நான் பீடி வியாபாரி. அதனால் அந்தப் புள்ளி வரம் எனக்கு சரியாகத் தெரியும். அந்த அளவுக்கு வரி உயர்வு மட்டும் இருக்கிறது. அதற்கு முன்பு பீடிக்கு வரி உண்டு. அது அப்படியே இருக்கிறது. வரி உயர்த்தப்பட்ட காரணத் தால், ஒரு பீடி பாக்டரி 3 கோடிக்கு மேல் வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலை. இப்படி எல்லாம் வசூலிக்கின்றார்கள். எல்லாம் 150 கோடி என்பது நிச்சயமாக உண்மையாக இருக்க முடியாது. ரூ. 500 கோடிக்கு மேல் அவர்கள் வசூலிக்கிறார்கள். அவர்கள் திருப்பிச் செலவிடுவது 50 கோடி ரூபாய்கூட இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு ஒரு வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவர்கள் நம் மாநிலத்தில் வரி வசூலிக்கவே கூடாது. அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், நாம் வரி வசூலித்து அதிலே ஒரு சத விதம் மத்திய அரசிற்குச் செலுத்த வேண்டுமென்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1975 மார்ச் 10]

இந்த அறிக்கையிலே ஒரு திட்டத்தைப் பார்த்து நான் ரொம்பவும் மகிழ்கிறேன். தூத்துக்குடியிலே ஒரு புதிய உரத் தொழிற்சாலையை 90 கோடி ரூபாய் செலவில் துவக்கப்போவதாக நான் படித்தேன். பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு நான் சென்றபோது, பக்ரா நங்கலிலே ஒரு உரத் தொழிற்சாலையைப் பார்த்தேன். ஆசியாவிலே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை இதுதான் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தூத்துக்குடி தொழிற்சாலை அந்தத் தொழிற்சாலையை விட பெரியது, உயர்ந்தது என்று படிக்கும் போது, உண்மையிலேயே அதைச் சாதித்த நம்முடைய முதல்வர் அவர்களை உளமாரப் பாராட்டாமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. மற்றுமொன்று. இந்த லெவியைப் பொறுத்தமட்டில் முஸ்லீம் லீக்கைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேரவையிலும் குறைகூறிப் பேசியதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். முஸ்லீம் லீக்கைச் சார்ந்தவர்கள் அரசாங்கம் எடுக்கும் ஒரு நடவடிக்கையைக் குறை கூறுகின்றார்கள் என்றால், நியாயத்தின் அடிப்படையில்தான் அவர்கள் பேசுவார்கள் என்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் வைத்து அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். ஒரு லெவியின் சீட்டைப் பார்த்தேன். 2½ ஏக்கர் நிலம், அதிலே விளையக்கூடிய நெல் 40 மூட்டை. அதில் 19 மூட்டை லெவி. பாதிக்குப் பாதி கேட்கிறார்கள். என்னிடத்தில் அந்தக் காகிதமே இருக்கிறது. திரு. பக்கர் ஒரு சீட்டைக் காட்டினார். 3½ ஏக்கர் நிலத்திற்கு 36 மூட்டை லெவி. விளைவது 60 மூட்டைதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நபிகள் நாயகமே பொய் சொல்லலாம் என்று சொல்லியிருப்பது திரு. வகாப்புக்குத் தெரியுமா? சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிற போது சமாதானப்படுத்தவும், மனைவியை சமாதானப்படுத்தவும், போர்க்களத்திலே பின்னடைகிற வீரர்களை உற்சாகப்படுத்தவும் இப்படி மூன்று பேர்களிடத்திலேயும் பொய் சொல்லலாம் என்று நபிகள் நாயகம் சொல்லி இருக்கிறார்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதை நீரூபிக்க முடியும். இந்த லெவி மிகமிக அதிகம். இதைக் குறைக்க வேண்டும். இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அத்துடன் லெவிக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய ஒரு மூட்டைக்கு 57 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே நெல் 120 ரூபாய்க்கு விற்கப் படுகிறது. பாதிக்கும் குறைவான விலை லெவிக்குக் கொடுப்பதால், எந்த விவசாயி, எந்த வியாபாரி மனம் உவந்து கொடுப்பான்? இந்த லெவியின் காரணமாக விவசாயிகளிடத்திலும் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர். நிலச்சுவான்தார்களிடத்திலும் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர். ஒன்று லெவியினுடைய கொள்முதல் விலையை உயர்த்த நமக்கு அதிகாரமில்லை, மத்திய அரசு தடையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. நான் அதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஒப்பன் மார்க்கெட் விலை ரூபாய் 120. எனவே அதையாவது நாம் கட்டுப் படுத்த வேண்டும். 70 ரூபாய்க்குத்தான் விற்க வேண்டும். அதற்கு மேல் விற்குதல், மைசாலிலே பிடித்து நான்கு பேரை உள்னே வையுங்கள். யார் கூடுதல் விலை விற்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். இப்படி ஒப்பன் மார்க்கெட் விலையைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கையாவது எடுத்து, இதைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும். அத்துடன் ஒரு வருஷத்திற்கான தேவையை

1975 மார்ச் 10]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

ஒவ்வொருவரும் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும். லெவி என்பதற்கு உபரி தானியத்தை வாங்குவது என்று முன்பு சொல்லப்பட்டது. ஒரு குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சர்க்கரை கார்டு முதலியவற்றில் கணக்கு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஒருவருக்கு எவ்வளவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லலாம். ஒருவருக்கு 10 ஏக்கர் இருக்கலாம். இன்னொருவரிடத்தில் ஒரு ஏக்கர் இருக்கலாம். யாராக இருந்தாலும் அவர் குடும்பம் அவர் விவசாயியாக இருந்தாலும், குத்தகைதாரராக இருந்தாலும் அவருக்கு எவ்வளவு நெல் வேண்டுமோ, அதைக் கொடுத்துவிட்டு மின்சியதை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதிலே நியாயம் இருக்கும். பதினைந்து ஏக்கரா வைத்திருப்பவர்கள் ஆறுமாத ஸ்டாக்குக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றிருக்கும் சட்டத்தில் நியாயமில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உருது பேசக்கூடிய முஸ்லீம்களை அரசாங்கம் பிற்பட்டோர் என்று அறிவித்தது. முஸ்லீம்கள் 30 வருஷ காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றியமைக்காக இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் சார்பிலே பல தடவை நன்றி சொல்லியிருந்தோம். ஆனால் இது நடைமுறையிலே நடத்தப்படவில்லை என்ற குறையை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வா விரும்புகிறேன். தாசில்தார்களிடம் சர்ட்டிபிகேட் கேட்டால் கொடுப்பதில்லை. இதை நான்கு ஐந்து தடவை சபையிலேயே பேசி விட்டேன். அதற்குப் பரிகாரமில்லை. அரசு கொடுத்த அதிகாரத்தின்படி சர்ட்டிபிகேட்டுகள் மறுக்கிறார்கள், கீழ் அதிகாரிகள். அவர்களுக்கு நீங்கள் சொல்லி அந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கச் செய்யுங்கள் என்று பல சங்கங்கள் சார்பாக பல தீர்மானங்கள் போட்டுப்பியும் அரசு கவனிப்பதில்லை.

(பிற்பகல் 5-40)

இப்படி உருது பேசும் முஸ்லீம்களுக்கான சான்றிதழ்களை, சர்ட்டிபிகேட்டுகளைக் கொடுக்க மறுக்கும் அதிகாரிகளைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், திருச்சி நகரிலே இரண்டு முஸ்லீம் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஆண்களுக்காகவும், மற்றொன்று பெண்களுக்காகவும் இருக்கின்றது. உருதுப் பள்ளிக்கூடங்கள் அவை. இந்த இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களையும் கல்வித் துறை அதிகாரிகள் சரிவரக் கவனிப்பதே இல்லை. அங்கே மிகவும் மோசமான ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கின்றார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் தரம் நாளுக்கு நாள் மிகமிக மோசமாகிக்கொண்டே இருக்கின்றது. எப்படி எப்படிப் பார்த்தாலும், அதைச் சீர்திருத்த முடியாத அளவிற்குக் கீழே போய்க்கொண்டே இருக்கின்றன. வரக்கூடிய அதிகாரிகள் அதை மிக ஏளனமாகவே பார்த்துக்கொண்டு போய்விடுகின்றார்கள். அவை முடிவிடக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டன. இவற்றைச் சரியாக உருவாக்க வேண்டுமானால், இந்த இரண்டு முஸ்லீம் பள்ளிக்கூடங்களையும் முஸ்லீம்களிடத்திலேயே மீண்டும் திருப்பித் தரவேண்டும். இந்த இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களையும் “வக்ஃப்” போர்ட்டிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்துகொள்ளுகிறேன்.

[1975 மார்ச் 10]

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, நமது பாராட்டுதலுக்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சாதாரணமாக மிக்க கொடுமையான வறட்சியும், நிதி நெருக்கடியும், விலைவாசி ஏற்றமும், பற்றுக்குறை நிதியமைப்பும் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மிக்க நெருக்கடியான நேரத்திலே ஒரு நிலையான நிதிநிலைத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதன்று. ஆனாலும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் உள்ளதை வைத்துக்கொண்டே மிகவும் அருமையாக இதைச் செய்திருக்கின்றார்கள்.

குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை திட்டத்தில் நமது கவனத்திற்குரிய இரண்டு பதிய தலைப்புக்களைச் சேர்த்திருக்கின்றார்கள் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதுவரையில் இல்லாத சமூக நலத் துறையும் அடுத்து, தமிழ் வளர்ச்சிக்காக என்று ஒரு தலைப்பும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதைப் பார்க்கிறோம். இந்தத் தலைப்புகளிலே இதற்கு முன்பே செலவினங்கள் பல ஏற்பட்டிருந்தாலும் இப்போது நமது கவனத்தை ஈர்க்கும் அளவிற்கு இவற்றுக்குத் தனித் தன்மை அளித்திருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சியினைத் தருகின்றது.

பொதுவாக இந்திய தேசம் ஒன்று என்று நாம் கருதுகிறோம். இந்திய தேசம் ஒரு வலிமை மிக்க நாடாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் இரண்டுவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்க முடியாது. ஆனாலும் நாட்டிலே நடைபெறும் பல்வேறு பிரச்சினைகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது இந்திய ஒருமைப்பாடு என்பது பெரும் இன்னலுக்குள்ளாகிவிடுமோ என்ற கவலை ஏற்படுகின்றது. காவிரி நீர் பிரச்சனை, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் இவற்றுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கும் உதவி முறைகளைப் பார்க்கும் போது, இந்திய ஒருமைப்பாடு என்பது நம்மால் கட்டிக் காப்பாற்ற முடியாத அளவிற்கு, கவலைக்குரியதொன்றாகப் போய்விடுமோ என்ற கவலைதான் ஏற்படுகின்றது. இதை நாடு தழுவிய அரசியல் சிந்தனை யாளர்கள் சற்று செம்மையாக எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று பரிவோடு அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலையறிக்கையின் விலைவாசிபற்றிக் குறிப்பிட்ட ரமது முதல்வர் அவர்கள் உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு சொல்லியிருக்கின்றார்கள், “ஏதோ பட்டம் பறப்பதைப்போல விலைவாசி உயர உயரப் போய்க் கொண்டே இருக்கின்றது என்ற கவலை தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். முறையான வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற்றுள்ளவர்கள் தங்கள் ஊதியத்தைப் படிப்படியாக உயர்த்திக்கொண்டே போகின்றார்கள். அனால் கிராமங்களிலுள்ள மிகமிகச் சாமானிய மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் ஊதியத்தை அந்த அளவிற்கு விசேதாச்சாரமாக உயர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றார்களா என்றால், இல்லை. அதனால்தான் நகரங்களில் இன்றைக்குப் பார்த்தால் கூட பஞ்சம், வறட்சி வந்து நுப்பதாகச் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இருக்கின்றது. சென்னைமிலோ, மதுரையிலோ உலா வந்தால் அங்குள்ள மக்கள் வறட்சிபாலோ பஞ்சத்தாலோ பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் கிராமப் புறங்களிலே மக்கள் படும் அவலம் மிகுதியாக இருக்கின்றது. இதை

1975 மார்ச் 10]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகக் கவனமாகக் குறிப்படுத்துக்கொண்டு ஏறிவரும் விலைவாசியை எட்டிப்பிடிக்க முடியாத அளவிற்கு கிராமப்புற மக்கள் அல்லலுறுகின்றார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தக் குறிப்புகளை நாம் கோடிட்டு வைத்துக்கொண்டு, நமது அரசின் எதிர் காலச் செயல்முறைகள், நடைமுறைகள் யாவும் இந்த நலிவுகளைப் போக்கக்கூடியவையாக அமைய வேண்டும். இதை நமது நண்பர் திரு இராமநாதன் அவர்கள் மிக அழகாக நீளைவட்டிப் பேசினார். ஏழை மக்களுக்கென பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயலாற்றினாலும் நடை முறையில் வசதி படைத்தவர்களே தங்கள் வாய்ப்புகளைப் பெருக்கிக்கொள் கின்றார்கள். ஆனால் கிராமப் புறங்களிலே வாழும் மக்கள் நாளுக்கு நாள் நலிவுற்றுப் போகின்றார்கள். இதை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல வகையில் உணர்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அவரது வரவு-செலவுத் திட்டம் மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றது.

அவருடைய இந்த உணர்வு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையோடு நின்று விடாமல் இன்னும் என்னென்ன வகையிலேயெல்லாம் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்தலாம் என்ற முறையில், அவருடைய இந்த உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் செயலமையவேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வுபற்றி பலரும் தங்கள் உணர்வனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பேசினார்கள். இப்படி மக்கள் நெருங்க முடியாத அளவிற்கு விலைவாசி உயர்ந்து விட்டதே, இதற்கு என்ன பரிகாரம் என்பதைக் காண உண்டியாக நமது அரசு இதற்கென தனியாக ஆய்வு ஒன்றை மேற்கொண்டு, இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று மிக்க அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுபோல அரிசன மக்களுக்காக குடியிருப்புகளை ஏற்படுத்தும் பணி மிக விரைவாக வளர்ந்துவருகின்றது. நாட்டிலே லட்சக்கணக்கான வீடுகளை இவர்களுக்காகவும் வசதியற்ற ஏழை மக்களுக்கும் உருவாக்கவரும் இந்த நேரத்திலே, குடியிருப்பு மனை பெருதவர்களே நாட்டிலே இல்லை என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு குடியிருப்பு மனைகளை வீடற்ற ஏழை மக்களுக்குக் கொடுப்பதும், வீடுகட்டித்தரும் திருப்பணியும் வளர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிகக் கொடுமான, தொடுமையான வறட்சித் துன்பம் நமக்கு வந்திருக்கின்றது. இதைச் சமாளிப்பதற்காக இந்த அரசு துணுவாகப் பல காரியங்களை மேற்கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். இப்படி வறட்சிப் பணிகளென பல்வேறு ஏரிசுளங்களைச் செப்பண்டும் இந்த நேரத்திலே, நமது முதலமைச்சர் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணி ஒன்றினை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது கடமையெனக் கருதி இதைச் சொல்லுகிறேன். திருச்சி மாவட்டம் அரியலூர் வட்டத்தில் கண்டராதித்தன் ஏரி—421 ஏக்கருக்கு மேலே வளப்படுத்தக்கூடிய ஏரி—இன்று துர்ந்தபோன நிலையில் இருக்கின்றது. இந்த வறட்சி நிலா ரணப் பணியோடு இந்தக் கண்டராதித்தன் ஏரியைச் செப்பண்டும் பணியையும் மேற்கொண்டால், கண்டராதித்த சோழனின் பெயரும் நிலை பெறும், அதன் மூலம் இரண்டு புன்று கிராமங்களும் இந்தக் கொடுமையான வறட்சியின் பிடியிலிருந்து விடுபடும். எவ்வே இதை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1975 மார்ச் 10]

கிராமப் புறங்களிலே இப்படிப்பட்ட வறட்சி நிவாரணப்பணிகளை மேற்கொள்ளும்போது, நான் நமது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீதும் பேசியபோது சொன்னேன், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பகுதியிலே மண் காய்ந்துள்ள நிலையில் காய்ந்த மண்ணை வெட்டுவது சலபமல்ல. ஆனால் அண்மைக்காலத்திலே கொஞ்சம் மழை பெய்திருக்கின்றது. வெட்டவரலாம். ஆனால் இப்படி உலர்ந்து போய் வெட்டுவதற்குக் கடுமையாக உள்ள இடங்களிலே, பொதுப் பணித் துறையோடு கலந்தாலோசித்து, அதற்கான கூலியினைச் சற்றுக் கூட்டித் தர முடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு வாழ்வதற்கான கூலியாவது கிடைக்கும். நமது நாட்டிலே சாதாரணமாக மழை பொய்ப்பது என்பது நடவாத ஒன்று. ஆனாலும் நடந்திருக்கின்றது இப்போது. இப்படிப்பட்ட நேரத்திலே, வான் பொய்க்கும் இந்த நேரங்களிலே, தமிழ் நாட்டிலே எல்லோரும் சேர்ந்து பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலே, பிரார்த்தனை செய்யும் இடங்களிலே மழை பெய்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். பிரார்த்தனை செய்தால்தான் மழை பெய்யும் என்ற அளவிற்கு கடவுள் அவ்வளவு சுயநலக்காரரா என்று கூடக் கேட்கலாம். நாம் செய்யும் பிரார்த்தனை கடவுளுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை அல்ல. மனிதன் பிரார்த்தனை செய்யும்போது அவனிடமிருந்து உஷ்ணக்காற்று நீங்கி குளிர்ந்த காற்று வெளிப்படுகிறது. அது மழை பெய்ய உதவுகின்றது. மனிதன் பிரார்த்தனை செய்யும் போது தன்னைத் திருத்திக் கொண்டு தன்னைச் சுற்றிலும் அன்புமயமான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறான். அதன் மூலம் குளிர்ந்த காற்றினை வெளிப்படுத்தி, இதன் மூலம் மழை பெய்கின்றது. வரும் 23-ம் தேதியன்று தமிழ் நாடு முழுவதும் இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களை நடத்த வேண்டும் என்று தெய்வீகப் பேரவையின் மூலம் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறோம். பேரூரில் நடைபெற்ற அப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டேன். அன்று பெருமழை பெய்து சிறுவாணி ஆற்றிலும் பெருவெள்ளம் வந்ததைப் பற்றிப் பத்திரிகையின் வாயிலாக அறிந்தேன். மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சென்னையில் மழை கிடையாது. தண்ணீரே இல்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : சென்னையிலும் வரும், 23-ம் தேதியன்று, அன்றைக்குப் பிரார்த்தனைக் கூட்டம் நடைபெற இருக்கிறது. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும் விருப்பம் இருந்தால், வந்து கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனவே நான் மீண்டும் நினைவூட்டவிரும்புவது, அரசியலில் மாச்சரியங்கள் இருந்தாலும்கூட, அவற்றைச் சற்று ஒதுக்கிவிட்டு நல்ல மனத்தோடு அனைவரும் செயலாற்ற வேண்டும். காழ்ப்புணர்ச்சிகளைக் கைக்கொண்டிருப்பதனால் நல்ல பல திட்டங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால் சமுதாய நலன்களுக்காகச் செயல்படுத்தும் திட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டு நின்றுவிடுகின்றதைப் பார்க்கிறோம்.

1975 மார்ச் 10]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

(பிற்பகல் 5-50)

எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, எல்லோருமாக நம்முடைய சமுதாயத்தின், குறிப்பாக தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய மேம்பாட்டிற்கு அடிமட்டத்தில் இருக்கின்ற மக்களுடைய வாழ்க்கைத் திட்டங்களுக்கு, கட்சி வேறுபாடுகளைக் கடந்து, கட்சி மாச்சரியங்களைக் கடந்து கைகொடுத்து உதவி, இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறும்படியாக உதவி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்கின்றபோது நல்லமுறையில் மக்களுடைய வளம் வளரும்.

அடுத்து, காடுகளைப் பொறுத்த வரையில், நாம் இன்னும் அதிகக் காடுகளை வளர்த்து, அதனால் காற்று மண்டலத்தை குளிர்வுடையதாக ஆக்கி, அதிக மழையைப் பெய்விக்கவேண்டும். தன்னிச்சையாக காடுகளில் மாடுகள் அதிக அளவில் மேய்வதைப் பற்றி வனத்துறையிலிருந்து அரசுக்குப் பரிந்துரைகள் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. காடுகள் வளர்ப்புக்கு தன்னிச்சையாக மாடுகள் மேய்ப்பும், வெள்ளாடுகள் வளர்ப்பும் பெரிய தடையாக இருக்கிறது. அவைகளை அகற்ற வேண்டுமென்று அரசுக்குப் பரிந்துரைகள் வனத்துறையால் அளிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அரசு அதில் கவனம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வித்துறையிலும் தக்க மாற்றங்கள் வருகிற ஆண்டில் ஏற்படும் போல் தோன்றுகிறது. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குக் காலையில் கூட தொழில் கல்வியைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் நிறைய பேர் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கலைக்கல்லூரி களாக நிறைய தொடங்கி நிறைய இளைஞர்கள் இன்றைய தினம் வெளியே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் தொழில் கல்வியைப் பற்றிச் சிந்திப்பது தவிர்க்க முடியாத பணி. அதுதான் அவர்களுடைய எதிர் காலத்திற்கு நல்லது. 8-வது வகுப்பிலிருந்து தொழிற்கல்வியைத் தொடங்கி புகுமுக வகுப்புக்கு உள்ளாக டிப்ளோமா கோர்ஸ் என்று சொல்வதையும், சர்ட்டிபிகேட் கோர்ஸ் என்பதையும் முடித்து அவர்கள் மேஸ்திரி, சூப்பர்வைசர்களாக மாறுகிற ஒரு நிலைக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்லும் விதத்தில் அந்த கல்வி அமைப்பை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் நம்முடைய மொழி வளர வேண்டும். தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இன்னும் விரைவாக நடத்தப்பட வேண்டும். நம்முடைய அரசு குறிப்பாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அமைத்த அரசு, அதற்குப் பிறகு கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற இந்த அரசு, தாய் மொழியின் வளர்ச்சியை, தமிழ் மொழி மரபுகளை, தமிழ் நாட்டு மரபுகளைக் காப்பதையே மிகப் பெரிய பணியாக மேற்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலே அண்மைக்காலத்தில் சில செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டவர்கள் கூட தமிழிலே தேர்வு எழுதாமல் ஆங்கிலத்திலே தேர்வு எழுதுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய பணத்தைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித் திருக்கிறது என்பது போன்ற செய்திகள் கிடைக்கின்றன. தமிழ் பயிற்சி மொழி என்பது நமது அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பே

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகலார்]

[1975 மார்ச் 10]

ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கை. எனவே, தமிழ் பயிற்சி மொழியில் நம்முடைய அரசு உறுதியாக இருந்து, அதை முறையாக வளர்த்து, தமிழை பழங்கால இலக்கியச் செறிவோடு மட்டுமல்லாமல் அதை புதிய இலக்கியங்களே, புதிய அறிவியல் கலைகளைப் பெற்று வளர்கிற புது மொழியாக வளர்க்கவேண்டும். அந்தத் துறையில் நம்முடைய அரசு அதிகத் தொகை மேலும் ஒதுக்கி அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் நம்முடைய கோட்டையைக் கீ வந்து தமிழில் தேர்வு எழுத வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு தமிழை வளர்ப்பதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிற போது, மாணவர்கள் தமிழிலே தேர்வு எழுத வேண்டுமென்று உரிமை கேட்கிற அளவுக்கு எங்கே மெத்தனம் இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. அது ஒருகால் அரசினிடத்திலே இருக்குமானால், அரசு தன்னை மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்குமானால், பல்கலைக் கழகத்தைத் தூண்டி இந்தத் துறையை வளர்க்கவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அறிவியல் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அது நல்ல முறையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. நிறைய திருப்பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நேற்று முன்தினம் சட்ட சபையில் கூட பக்திமான் யார் என்பதைப் பற்றி சர்ச்சை செய்திருக்கிறார்கள். ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்பதுதான் அண்ணாவின் கொள்கை, அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நன்றி கூறி, பாராட்டுகூறி, இந்த ஓரே குலம், ஒருவனே தேவன் என்பதை என்னைக்கு நாம் முறைப்படுத்துவது என்பதுதான் நமக்கு இருக்கிற பிரச்சினை. அந்த ஒரு குலம் எது, ஒரு தேவன், எது என்பதை நாம் இன்றைக்கு முறைப்படுத்துவது எப்படி, அதை யார் முறைப்படுத்துவது? நாம் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்யப் புகுந்தால், நம் நாட்டில் இருக்கிற சமயத் துறையைச் சார்ந்த சிலர் உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். அரசுசர்க்கார் சம்பளம் முடக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரிச் சூழ்நிலையில் நம்முடைய திருக்கோயில்களைப் பற்றிச் சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஆதாரபூர்வமான கருத்துக்களை முன்மொழிந்து பரிந்துரை செய்கின்ற பேரவை போன்ற வலிவு சார்ந்த அமைப்புக்களை சட்ட பூர்வமான அமைப்புக்களாக ஆக்கி, அவைகள் இந்தச் சீர்திருத்தத்தைப் பரிந்துரை செய்யும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். நிறைய கோயில்கள் வளர்ந்தாலும் கூட, வருமானம் உயர்ந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு இந்து மதத்திற்கு இன்னும் சிறந்த பாதுகாப்பு ஏற்படவில்லை. சாதாரணமாக மதமாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, கோயில்கள் மட்டும் வளர்ந்தால் போதாது. கோயில்களைச் சேர்ந்த குடிமக்கள் வளர வேண்டும். அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மத மாற்றங்களுக்கு ஆளாகாமல் தடுக்கப்பட வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் நாம் முறையாகச் செய்து, கோயிலைத் தழுவிய குடிகளும், குடிகளைத் தழுவிய கோயில்களும் என்ற பழைய

1975 மார்ச் 10]

[தவத்திரு குறைக்குடி அடிசனார்]

வாழ்க்கை முறை அமைப்பை, சோழர் காலத்துத் திருக்கோயில் அமைப்பு முறைகளை நாம் மீண்டும் உருவாக்கி, அந்த வகையில் நம் முடைய சமுதாய அமைப்பு முறையை எப்படி உருவாக்கலாம், சீர்திருத்தலாம் என்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து, அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்ய தனியாக சமுதாய சார்பற்ற அமைப்பு என்ற பெயரில் வழக்கு மன்றங்களுக்குப் போகாமல், சமுதாய சார்புடையவர்களைக் கொண்டு ஒரு நல்ல பரிந்துரை செய்து அந்த வகையிலே நம்முடைய சமுதாயத்தையும், நம்முடைய மரபுகளையும் காப்பாற்ற வழிவகை காண வேண்டும். அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு போதிய கவனம் எடுத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் வளர்ச்சித் துறையில் அகராமதல அகராதி செய்வதற்காக பாவாணர் அவர்களைத் தலைமையாக்கிக் கொண்டு ஒரு வேலை தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது. அது மனமாரப் பாராட்டுதலுக்குரியது. அது நீண்ட காலமாக வரலாற்றிலே பச்சமையாக இருக்கக்கூடிய பணி, அதை நான் நெஞ்சாரப் பாராட்டுகிறேன். அதுபோன்ற புதுமையும், பொலிவும் தருகின்ற தலைசிறந்த பணிகளை அரசும் தொடர்ந்து செய்கிறது. அதற்கு நம்முடைய நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் கூறிக்கொண்டு, குறிப்பாக நிதிநிலை அறிக்கை அடிமட்டத்திலே இருக்கிற மனிதனைப்பற்றிக் கவலைப் பட்டிருக்கிறது, அந்தக் கவலையைக் காரியங்களாகவும், செயல் வடிவங்களாக வும் மாற்ற நம் அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும், இந்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பும், ஆண்டவனுடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நான் பலமுறை படித்துப் பார்த்தேன். அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. பல நிறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரும் புலமையுடையவர்கள், அறிவுடைமை படைத்தவர்கள், மிக அழகான முறையில் இப்பணியைச் செய்திருக்கின்றார்கள் என்று சொல்ல முடியுமேயொழிய, அவர்களைக் குறைத்துப்பார்ப்பதற்கில்லை. புலமைத் தன்மை என்ற முறையிலே தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் துன்பங்கள் அத்தனையையும் உங்கள் முன்பு நான் எடுத்து வைக்க முன்வருகிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று எடுத்துக்கொண்டால்—நான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மென்—அதில் எவ்வளவு இன்னல்கள் ஏற்படுமோ அத்தனையும் ஏற்பட்டு அத்தனைக்கும் பரிசாரம் தேடி மேலிடத்திற்கு அதைத் தெரியப்படுத்துகிறோம். இன்றுவரை எவ்விதப் பரிசாரமும் இல்லை. கீழ் உள்ள அதிகாரிகளோ பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு என்னுடைய நியாயத்தை நிலைநாட்ட முடியாதவாறு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். சமீபத்தில் கூட ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு எனக்கு ஒரு உத்தரவு டி.ஆர்.டி. யிலிருந்து வந்திருக்கிறது. இராச்சிங்கமங்கலம் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை வைத்து உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள்

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

[1975 மார்ச் 10]

சிந்தனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆர்.டி.ஓ. வந்தார்கள். டி.இ.ஓ. வந்தார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்தார்கள். பார்த்துவிட்டு எந்தவிதமான ஒரு முடிவும் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள். பின்பு நான்கு ஐந்து நாட்கள் கழித்து இருந்துவந்த உண்ணாவிரதத்தை அவர்கள் முடித்துக்கொண்டார்கள். அதேபோல தேவகோட்டை பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஆசிரியர்கள், அவர்களுடைய கோரிக்கையை வைத்து இருந்தார்கள். உடனடியாக ஆர்.டி.ஓ. ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டார்கள். அந்தந்த யூனியனிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாக அறிக்கை அனுப்பி அவர்களுக்கு லீவு கொடுக்கக்கூடாது, லீவு போட்டால் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று அறிக்கை விட்டார்கள்.

[பிற்பகல் 6-00]

இதே நிலைமையில் இந்த இராசசிங்கமங்கலம் யூனியனிலே இருந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஏன் விட்டிருக்கக்கூடாது என்று நான் ஆரம்பித்தேன். இதற்கு முன்னாலே இராசசிங்கமங்கலத்திலிருந்து வந்த ஆசிரியர்கள் அறிக்கை இங்கே இருக்கின்றது, தேவகோட்டை ஆசிரியர்கள் இப்படிக்கண்டனம் கொடுத்திருக்கின்றார்களே என்று கேட்டேன். இம்மாதிரியுள்ள காரியங்களையெல்லாம் வைத்து, அந்த ஆர். டி. ஓ. ஏ. ஏ. வும் நடந்து கொண்ட முறையை, அவர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியனில் அவர்கள் செய்த தவறுகளுக்கு மேலதிகாரிகள் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கண்டனத் தீர்மானத்தைப் போட்டோம். அது கலெக்டர் அவர்களிடம், ஆர். டி. ஓ. அவர்களிடம் போயிற்று. அவர்கள் கெஜட் ஆபீசர்கள் மீது கண்டனத் தீர்மானம் போடக்கூடாது என்று சொல்லி திருப்பி எங்களுக்கு வந்தது. “நீங்கள் கண்டனத் தீர்மானம் போட்டது சரியல்ல. அப்படிப் போட்டிருந்தால் நீங்கள் அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும், ரிமூவ் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும்” என்று வந்தது. நான் “கவுன்சிலிலே வைத்துத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். ஆர்.டி. ஓ. அவர்கள் செய்தது தவறு, அதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன, இந்த மாதிரிச் செய்திருக்கிறார்கள், நியாயம் இல்லாமல் செய்திருக்கின்றார்கள். திருத்த வேண்டியதில்லை” என்று கேட்டுக்கொண்டேன். அப்போது ஆர். டி. ஓ. அவர்கள் கூப்பிட்டு “நீங்கள் சட்டப்படி இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரக்கூடாது. அந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். தவறாக நடந்து கொண்டவர்கள் பேரிலே டிப்பார்ட்மெண்டிலே நாங்கள் ஆக்ஷன் எடுத்துக்கொள்கிறோம். தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ள ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறோம்” என்று சொல்லி உத்தரவு போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். கவுன்சிலில் வைத்துத் தீர்மானம் போட்டு, கவுன்சிலுக்கு விரோதமாக நடந்த அதிகாரிகள் மீது டிப்பார்ட்மெண்டிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று உத்தரவு போடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்மிடம் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். “1962-ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு ஜி. ஓ. வந்திருக்கின்றது. அதில் அப்படித் தீர்மானம் போடக் கூடாது என்று உள்ளது. ஆகவே உங்கள் தீர்மானத்தை ரிமூவ் பண்ணிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்கின்றார்கள். இனிமேல் கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. இனிமேல் அமைச்சர்களை கன்சல்ட் பண்ணிக்கொண்டு போகலாமா என்று இருக்கிறோம்.

1976 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்களை முதலில் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : முதலில் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசிவிட்டு பின்பு கோட்டுக்குப் போக வேண்டும். அதுதான் முறை.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, நீதியில்லை, நல்ல நிர்வாகம் இல்லை. நீதி, நிர்வாகம் இரண்டும் இல்லை. இவைகளைப் பாதுகாப்பது அவைகளை நிர்வகிக்கின்ற அதிகாரிகளிடம் இருக்கின்றது. அதைத் திறம்பட நியாயமான முறையில் நடக்கவிட வழியில்லை. அதைத் தான் நான் சொல்ல முடியும். சமீபத்திலே என்னுடைய தேவகோட்டைப் பகுதியிலே புளியாலில் ஒரு ஹெட்மென் ஒருவரை அடித்து தூக்குப் போட்டு விட்டுப் போய்விட்டார்கள். அப்போது நான் சென்னையில் இருந்தேன். 10 நாட்களுக்குப் பிறகு நான் ஊருக்குப் போனேன். நடவடிக்கை எடுத்து அந்த அடிபட்டவனை போஸ்ட் மார்ட்டம் பண்ணி புதைத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள், அவரை அடித்து தூக்குப் போட்டுவிட்டதாகத்தான் சொல்கின்றார்கள். அவர்கள் பஞ்சாயத் தாரை வைத்து நாங்கள் புதைத்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நான் வேண்டிய அதிகாரிகள் மூலம் எஸ்.பி.ஐ-ப் பார்த்து அந்தப் பிரேதத்தைப் பழையபடி எடுத்துப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். அதன்படி டி. எம். ஓ. பரிசீலனை பண்ணி 3, 4 மாதங்களுக்கு முன் ரசாயனப் பரிசோதனைக்கு உறுப்புக்கள் எடுக்கப்பட்டு பரிசோதனைக்குப் போயிருக்கின்றன. அது வரவே இல்லை. எங்கே அது என்று கேட்டால் அது வந்துவிடும் என்று சொல்கின்றார்கள். சமீபத்திலே ஒரு 15 நாட்களுக்கு முன்னால் அந்த டி. எம். ஓ. செகரட்டேரியுட்கு வந்திருந்தார்கள். எம். எல். ஏ., எம். எல். சி. க்கள் வந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது பரிசீலனை பண்ணியது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டேன். அவர்கள் “என்னை போலீஸ்காரர்கள் வந்து விசாரித்திருக்க வேண்டும். எனக்கு இதில் சந்தேகமில்லை. என்னிடம் போலீஸ் காரர்கள் வந்து கேட்டிருந்தால் நான் ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுத்திருப்பேன்” என்று சொன்னார்கள். இதை நான் என் முருகன் அறியச் சொல்கிறேன் ரசாயன பரிசோதனைக்குப் போனதே வந்ததா என்று சர்க்கின் இன்ஸ் பெக்டரிடம் திருவாடாணியில் கேட்பேன். அவர் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு செத்துப் போய்விட்டான் என்று தகவல் வந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின் அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த கேஸை “குளோஸ்” பண்ணிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அப்படித் தகவல் வந்திருக்கின்றது. இந்த நிலைமையிலே கிராமங்களிலே வாழ்நின்ற நாங்கள் எப்படி வாழ்வது? இந்த நிலைமையிலே அதிகாரங்கள் உங்கள் கையிலே வரவேண்டும் என்று சொல்கின்றீர்கள். இப்படியெல்லாம் இருக்கின்ற நிலைமையில் மாநில சுயாட்சி வாங்கிய பின்னர் எங்களையெல்லாம் என்ன செய்வீர்களோ தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாநில சுயாட்சி வந்ததால் எதோ கெடுதல் வரும் என்று நினைத்துச் சொல்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரத்தால் இவ்வளவு கஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். 1976-ல் திரு. காமராஜர் அவர்கள் வந்துவிட்டால், மாநில சுயாட்சி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

[1975 மார்ச் 10]

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : என்னுடைய சர்ச்சை மாநில சுயாட்சி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு ஒன்றரை வருட காலம் கழித்தாவது உடனடி சுயாட்சி கேட்கலாமா என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, நான் இங்கே, அதைப் பற்றி அவ்வளவு தூரம் வாக்குவாதம் பண்ணிப் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை.

இந்தமாதிரி பல இன்னிடெண்டுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் சொல்வதை மனதாரச் சிந்தியுங்கள். முனிசிபல் டவுனிலே தெருவிலே போட்டு அடிக்கின்றார்கள். தெருவிலே அடித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். அதற்கு இது வரையிலே சரியான நடவடிக்கை இல்லை. நாலு நாளைக்கு முன்னர் கூட ஒரு தி. மு. க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர், ஒரு முக்கியமான ஆள், அவரை திருவாடானையிலே பட்டப்பகலில் ஒரு காபி ஓட்டலிற்கு முன்னால் காலை ஓடித்துவிட்டான் என்று அவனை உடனே ரிமாண்ட் பண்ணி போலீஸ்காரர்கள் வைத்துவிட்டார்கள். அப்பறம் அவன் எப்படி எதையும் எடுத்துச் சொல்ல முடியும்? நிர்வாகத்தில் நியாயம் இல்லை. உங்களுக்கு என்ன எது என்று தெரியப்போகிறது? நாங்கள் நாளை பேர்கள் வந்து இங்கே சொல்கிறோம். தெரிந்து கொள்வீர்கள். தங்கமான மனிதன் இருந்தால் இந்த நாட்டிலே நன்மைகள் நடக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு, சரி என்று இருப்பீர்கள். அதுதான் உங்களால் முடியும். இந்த நிலைமையிலே நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? எங்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? ஒரு யூனியனை வைத்துக்கொண்டு சரியாக நடத்த முடிகிறதா? இங்கு ஒரு நண்பர் சொன்னார், மத்திய சர்க்கார் வரி வசூலித்துக்கொண்டு திரும்ப நமக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு சின்ன பஞ்சாயத்து யூனியனில் ரூ. 2,20,000 யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து செலவு பண்ணிவிட்டு அதைத் திரும்ப வாங்கவில்லை. எத்தனை பேர் சேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டார்களோ, என்ன பண்ணினார்களோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் என்ன பண்ணியிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பற்றியும் சொல்ல முடியாது. இன்று தேதி ரையிலும் ரி-இம்ப்ரஸ் மெண்ட் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. வறட்சி நிவாரணம் வந்திருப்பதால் என்று கூட ரி-இம்ப்ரஸ்மெண்ட் கேட்கக் கூடாது என்று

(பிற்பகல் 6-10)

சொன்னார்கள். 1961-ஆம் வருஷத்திலிருந்து இதுவரை 2 இலட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாயை ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் வாங்காமலிருந்தால், அந்த நிர்வாகம் எப்படி இயங்குகிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். 8 தடவை ஒரு வருஷத்துக்கு ஆர்ட் செய்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நிர்வாகம் இருந்தால், எப்படி நாங்கள் இயங்க முடியும்? உண்மைக்கு மாறாக நடக்கிறார்கள். வறட்சி வந்தவுடன் எங்களுக்கு வந்து நீங்கள் ஒரு நல்ல ஏற்பாடு செய்தீர்கள். அதை நாங்கள் மறக்கவும் முடியாது, மறுக்கவும் முடியாது. ஆனால் அதற்காக எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களை நான் இங்கே சொல்லாமல் இருக்கவு

1975 மார்ச் 10]

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத்தேவர்]

முடியாது. ஒரு கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியை எடுத்துக்கொண்டால், நியாயம் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன நியாயம் செய்கிறார்களோ அது எனக்குத் தெரியாது. 5 பேரை, நான்-மெம்பராகப் போடுகிறார்கள். நீங்கள் நியமிப்பது 5 பேர். ஆக மொத்தம் பத்து பேர் ஆகிறது. நாங்கள் மொத்தம் 4 பேரை வைத்துக்கொண்டு எப்படித் தலைவர் ஆக முடியும்? ஒரு காலத்தில் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் ரொம்ப நஷ்டத்தில் நடந்து வந்தன. அதை நாங்கள் கட்டிக் காத்து வந்தோம். 80 ஆயிரம் ரூபாய் பாக்கி வைத்திருந்ததை குறைத்துக் குறைத்துப் படிப்படியாக 20 ஆயிரம் ரூபாய் பாக்கிக்குக் கொண்டு வந்தோம். உடனே அவர்கள் தலைவரை நியமித்தார்கள். எங்களுக்கு அப்புறம் என்ன வேலை? இதற்குத்தான் நீங்கள் மாநில சபாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். உங்களிடம் இப்போது இருக்கிற கொஞ்சம் அதிகாரத்திலேயே எங்களுக்கு இந்த கதி என்றால், இதற்கு மேலும் அதிகாரம் கொடுத்தால், எங்களைத் தூக்கிலிடுவீர்கள். இல்லை, உயிருடன் தான வாழ விடுவீர்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அந்த மாதிரிக் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கூடாது.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்ன வார்த்தை கடுமையான வார்த்தையாக இருக்குமேயானால், அந்த வார்த்தையை வாபஸ் வாங்குகிறேன். என்னுடைய மனதிலே இருக்கிற கொதிப்பினால் அந்த மாதிரிச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கொதிக்கலாம். அதற்காக தூக்குக்கூட போடுவார்கள் என்று பேசலாமா?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, குனிய குனிய கொட்டுறதும் தவறு, கொட்ட கொட்ட குனிகிறதும் தவறு அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுக்கு முதுகுவித்தார் சம்பவத்தை ரூபகப் படுத்துகிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, எங்கோ, ஓரிரு இடத்தில் தவறு நடந்திருக்கலாம். நான் எதையுமே மறுக்க விரும்பவில்லை. தவறு எந்தக் காலத்தில்தான் நடக்கவில்லை? சரித்திர காலத்தில் கூட அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த முனிவர்களும் தவறு பண்ணியிருக்கிறார்கள், ரிஷிகள் கூட தவறு பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த அடிகளார் யாரும் தவறு பண்ணவில்லையா?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, அந்தக் காலத்தில் இருந்த அடிகளார் தவறு செய்தார்களோ செய்யவில்லையோ, ஆனால் இன்று நம்முடன் இருக்கும் அடிகளார் சரியாக இருக்கிறார்கள். உலகத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேரும்

1975 மார்ச் 10]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, நான் எப்படிப் பட்டவன் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா ?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, நான் யாரையும் குறிப்பிட்டு தவறு இழைத்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. உலகத்திலே நல்லவர்களே இல்லையென்றும் சொல்ல வில்லை. அத்தனை பேரும் கெட்டவர்கள் தான் என்று நான் சொல்லவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் கெட்டவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் அனைவரும் நல்லவர்கள் என்றும் நான் சொல்ல மாட்டேன். எந்த இடத்திலும் தவறு செய்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அதற்காக வேண்டி இந்தக் கேள்வி கேட்கிற சமூகரத்தை மட்டும் என்னிடம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், தவறை தவறு என்று தெரிந்து யார் தவறு பண்ணினாலும் அது தவறுதான். தவறை திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் பண்ணினால் என்ன, திரு. ராஜகோபால் பண்ணினால் என்ன, யார் பண்ணினாலும் தவறு தவறுதான். ஆகையால் நல்லபடியாக நிர்வாகம் நடத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனை இந்த மாதிரி தவறு பண்ணக்கூடிய அளவில் வைக்கக் கூடாது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் “பிராடு” பண்ணுகிறார்கள். எந்த நோக்கத்தோடு காந்தியடிகள் கிராம ராஜ்யத்தைக் கொண்டு வந்தாரோ அந்த நோக்கம் ஈடேறாமல், அது பிறகு பஞ்சாயத்து யூனியனை மாறி, இன்றைக்கு எந்த விதமான நல்ல காரியமும் செய்யாமல் இருக்கிறது. நல்ல காரியம் ஒன்று செய்ய வேண்டுமென்று முற்படுகையில், உடனே அதைச் செய்ய வேண்டாமென்று ஒரு ஜி.ஓ. வந்து விடுகிறது. அந்த ஜி.ஓ. விலே அந்த வேலையைச் செய்ய உனக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று தெரிவிக்கிறார்கள். 1962-லே நடந்த தவறை இதுவரை திருத்தவில்லை. அதிகாரிகள் தவறு செய்தால், அதைக் கண்டிக்க நாதியில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 1962-லே தவறு நடந்தது என்றால், அப்பொழுதே காங்கிரஸ் ஆட்சியே அந்தத் தவறைத் திருத்தி யிருக்கலாமே ?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் தப்பு பண்ணுகிறார்கள் என்பதல்ல, யார் தப்பு பண்ணினாலும் தவறு தவறுதான். இதிலே நான் பேச வருவதெல்லாம் நல்ல அரசாட்சி வர வேண்டும். ஏனென்றால் மக்களாலே அரசாளுபவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், நல்ல நிர்வாகம் ஒன்றை நீங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. வறட்சி சம்பந்தமாக நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட ஒரு பெரு முயற்சிக்கு நான் என் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட எங்கள் பகுதியிலே இப்பொழுது ஆடு மாடுகளுக்கு குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைத்திருக்கிறது. அதோடு இந்த வறட்சி வேலைகள் எல்லாம் துரிதமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு சின்ன பஞ்சாயத்து யூனியனில் 2 இலட்சத்து

[1975 மார்ச் 10]

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ரீ இம்பர்ஸ்மென்ட் வாங்காது முழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி எவ்வளவோ நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சின்னச் சின்ன பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பெரும் அளவு பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தவறு இழைக்கிறார்கள். நீங்கலெல்லாம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள எங்கள் பகுதிகளுக்குக் கட்டாயம் வர வேண்டும். எங்களுடைய நோக்கமும் அதுதான். பொதுவாக எங்கள் ஏரியா பூராவும் கண்மாயை நம்பிப் பாசனம் செய்யும் ஏரியா. சின்னஞ்சிறிய கண்மாய்கள் இருக்கிற பகுதிகளிலே நஞ்சையும் புஞ்சையும் அதிகமாக இருக்கிறது. நஞ்சைதான் அதிகமாக இருக்கிறது. ரொம்ப வறட்சியாலே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்திலே இங்கும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கி, “அலாட்” பண்ணி கண்மாயையெல்லாம் சீர்படுத்த வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே ஒரு தவறான நோக்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலே கண்மாயில் இருக்கிற தண்ணீரைக் கீழே கொண்டுவருவதற்காக ஒரு ஸ்கீம் போட்டார்கள். அந்தப் பெரிய கண்மாய்ப் பாசனமுள்ள நிலங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீர் போக மீதித் தண்ணீரைக் கீழே கொண்டு வருவதற்கான வேலைகள் எல்லாம் இன்னும் துரிதமாக நடக்கவில்லை. உடனடியாக மறு முறையும் அந்த ஸ்கீமுக்குத் தக்க பரிகாரம் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

நாங்கள் அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். முன்னாலேயும் கூட கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என் தொகுதியிலே காரங்காடு என்ற ஊரிலே 50 பேருக்குக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொதைய சுகாதார வசதியிருக்கலாம், நல்ல முறையிலே உமையலாம். என் தொகுதியிலே அரிசனங்களும் மீனவர்களும் சற்று அதிகம். அரிசனங்களும் மீனவர்களும் அதிகமாக வசிக்கிற இடங்களில் அவர்களுக்குப் போதிய வசதியைத் தேடிக்கொடுக்க வேண்டும். நேஷனல் ஹவுசிங் நிறுவனத்திலிருந்து சேது ரஸ்தா போடுகிறார்கள். அதனால் ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் வேலை கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதோடு ரங்களம் பல்லாரிக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் தான் மக்கள் இப்பொழுது அங்கு இருக்கிறார்கள். சமீபத்திய மலையாள ஆடு மாடுகளும் இப்பொழுது உயிருடன் பிழைத்திருக்கின்றன. சமூத்திரக் கரையோரத்திலே இருக்கும் ஆழிசனை ஆழப்படுத்துகிற யெந்திரங்களை எல்லாம் அனுப்பி வைத்து அவைகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே எங்கும் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கிழக்கு இராமநாதபுர மாவட்டம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இன்னும் உதவ வேண்டும், நிரந்தரமாக ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டும். ஆர். எஸ். மங்கலம் பகுதியிலே இருக்கிற மக்களுக்கும் ஏதாவது திட்டத்தை வகுத்து வாழ வழி ஏற்படுத்த வேண்டும், சமூத்திரத்திலுள்ள தண்ணீரைவிட கிணற்றுத் தண்ணீர் அதிகமாக உப்புத் தண்ணீராக இருப்பதால், மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்திலே

1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மூன்று தடவை மனியடித்தும் உறுப்பினர் பேச்சை நிறுத்தவில்லை. சட்டமன்ற மரபுகளை உறுப்பினர் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ மினிஸ்டர் எங்கள் மாவட்டத்துக்கு வர வேண்டும், மேலும் முதலமைச்சர் அவர்களும் நிச்சயம் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.....

(பிற்பகல் 6-20)

* திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து அவர்கள் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விழைகின்றேன்.

ஒன்பதாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்திருக்கிற திராவிடமுன்னேற்றக் கழக அரசில் அதனுடைய தலைவர், முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிதிநிலை அறிக்கையினை இந்த மாமன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள். ஒரு சொட்டு மழைத் துளி விழாதா என்று எங்குகின்ற சாதக பட்சியைப் போல் தமிழக மக்கள் மழைக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், இன்றைக்கு தென் மாவட்டங்களில் எல்லாம் மழை பொழிகின்றது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தி நம்முடைய காதுகளிலே விழுகின்றபோது நாமெல்லாம் மகிழ்வெய்துகின்றோம். மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மயிலையிலே நடைபெற்ற கூட்டத்திலே, “எனக்கு மேகத்தை அப்படியே பிழிந்து மழையைப் பொழிய வைக்கலாமா என்ற கோபம் வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே நேரத்திலே, நம்முடைய அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பிரார்த்தனை செய்து அதன் மூலமாக இன்றைக்கு மழை வந்திருக்கிறதா என்ற சர்ச்சையில் இறங்காமல், உள்ளபடியே மழை வந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறோம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதையே தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். எல்லா மதத்தவர்களும் பிரார்த்தனை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்த உணர்வை மதிக்கிறேன், அந்த உணர்வுக்காக வணக்கம் செலுத்துகின்றேன் என்றார்கள். ஆக தென் மாவட்டங்களில் மழை பொழிகிறது, பொழிந்திருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த மாமன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற அருமையான வாய்ப்பைப் பெற்றவனாக இருக்கின்றேன். ஒரு நல ஆட்சி—வெல்ஃபேர் கவர்ன்மென்ட் என்று சொல்வார்கள், அப்படிப்பட்ட நல ஆட்சியின் சின்னமாகத்தான் இந்த அறிக்கை விளங்குகின்றது. தமிழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையை பல உறுப்பினர்கள் பலவிதமாக விமரிசனம் செய்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர்

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

கலைஞர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை மிகச் சாதாரணமான நடையிலே அளித்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள். அவர்கள் வேறு மூகாமுக்குச் சென்றிருந்தாலும், சாதாரணமான நடை என்று ஒப்புக்கொண்டதற்காக நான் மெத்த மகிழ்வடைகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வெறும் நிர்வாக அறிக்கைபோல இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே இது வேதனை தரத்தக்க செய்தி என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், சிறந்த வல்லவர்களும், நல்லவர்களும், அறிஞர் பெரு மக்களும் இந்த அறிக்கையை வாழ்வேற்று பலவிதமாக விமர்சித்திருக்கிறார்கள். இதே மாமன்றத்திலே நம்முடைய பெரமைக் குரிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், தமிழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை அதனுடைய இலக்கிய நயத்திற்காகப் பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்று, இந்திய நாட்டில் காங்கிரஸ் அல்லாத எதிர்க் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலத்தில் தொடர்ந்தாற்போல் ஒன்பதாவது நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தள்ள ஒரே மாநில அரசு தமிழக அரசுதான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுதந்தரா கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, 1975-76 ஆம் ஆண்டின் தமிழக நிதிநிலை அறிக்கை நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது, யாராக இருந்தாலும், இந்த வரம்பிற்கு உட்பட்டு, இதைவிடச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியாது என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். “நமக்கு இருக்கிற வரம்பிற்கு நமக்கு இருக்கிற அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு யாராக இருந்தாலும்” என்ற வார்த்தையை திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அளந்தே போட்டிருக்கிறார்கள். யாராக இருந்தாலும் வரம்பிற்கு உட்பட்டு இந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியாது என்று அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது. அதனுடைய காரணத்தையெல்லாம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே மிக திட்டவாட்டமாகவே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய இந்திய நிலைமை, உலக நிலைமை இவற்றையெல்லாம் படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கட் அவர்கள், விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசுதான் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பதல்ல, மாநில அரசின் நிர்வாகத் திறமையின்மையும் காரணம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளபடியே இந்த அறிக்கையை அவர்கள் மேலெழுந்த வாரியாக, இன்னும் சொல்லப் போனால் நுனிப்புல் மேய்ந்த மாதிரி, பார்த்திருக்கிற காரணத்தாலே, ஆழமாகப் பார்க்காத காரணத்தாலே, இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். நமது அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலையேற்றத்திற்கு யார் காரணம் என்ற வினாவை எழுப்பி, 1967-68 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அண்ணா அவர்கள் வைத்து ஆற்றிய உரையின்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். “அரசியல் சட்டத்தில் 7-வது அட்டவணையில் 36 முதல் 38 வரையில் வரி விதி முறைகள், பணம் வெளியிடுதல், அந்நியச் செலாவணி போன்ற துறைகளை மத்திய அரசிடமே வைத்திருப்பது, பண வீக்கம், பற்றுக்குறை நிதிநிலை என்பதற்கு மத்திய அரசே மூழுப் பொறுப்பேற்கச் செய்திருக்கிறது. இதனால் விலையேற்றம் ஏற்படுவதற்கான பொறுப்பும் மத்திய அரசையே சார்ந்தது.” இப்படி அண்ணா

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1975 மார்ச் 10]

அவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான். அதுதான் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான பொறுப்பை மத்திய அரசே ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசின் நடவடிக்கையால் இந்த விலை கட்டுக்கடங்காமல், மாநில அரசு தாங்கித் தத்தளிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அண்ணா அவர்கள் 1967-68 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த காலத்திலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்களின் பெயரைச் சொல்லி இன்றைக்குக் கட்சி நடத்துகின்றவர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இந்த உரையைச் சற்றுக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். அப்பொழுதே அண்ணா அவர்கள் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையே நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே திட்டவட்டமாக, ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தோடு ஒரு புதிய சிந்தனையோடு, “சைன்டிபிக் அப்ரோச்” என்று சொல்வார்களே, அது மாதிரி ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான நோக்கோடு நோக்கியிருக்கிற காரணத்தாலே இதை வல்லோரும் நல்லோரும் இன்றைக்கு பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒன்றையும் திரு. வெங்கா அவர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டிலே விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது. இதற்குக் காரணங்களை யெல்லாம் அலசி ஆராய்கிறபோது, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லாம் ஏதோ செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றை இந்த மாமன்றத்தில் குறிப்பிடுவதற்காக, தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திருப்பத்தூர் தாலுக்காவிலே ஜோலார்பேட்டை ரயில்வே ஸ்டேஷனிலே ஒரு வேகனை உடைத்து ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் களவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் களவிலே ஈடு பட்டவர்கள் யார் தெரியுமா? அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற தகவல் தெரிகிறது. இதற்காக 10 பேர்களை, அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள்தான், கைது செய்து ஜாமீனிலே விடப்பட்டிருப்பதாக நான் தகவல் அறிகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் சமூக விரோதிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகள் தான், இன்றைக்கு மக்களை வேதனைக்கு ஆளாக்குகின்ற நிலை இருக்கிறது.

திரு. வி. வெங்கா : தலைவர் அவர்களே, சமூக விரோதிகள் எல்லா இடத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். சமூக விரோதிகளை அரசு தண்டிப்பதிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஜோலார்பேட்டையிலே நடந்த சம்பவத்தில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருந்தால், அவர்களைத் தண்டிப்பதிலே எந்த விதமான ஆட்சே

1975 மார்ச் 10]

[திரு. வி. வெங்கா]

பணியும் இல்லை. ஆனால் அரசே தவறு செய்யலாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. இரண்டாவது, நான் மத்திய சர்க்கார் விலை யேற்றத்திற்குப் பொறுப்பில்லை என்று பேசியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய நிதிக் கொள்கையும் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம், மாநில சர்க்காரின் நிர்வாகத் திறமையின்மையும் காரணம் என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நானும் உணர்ந்துதான் இருக்கிறேன். நான் ஏதோ நுனிப்புல் மேய்ந்துவிட்டுப் பேசியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். அது தவறு. நான் பேசிய போது அண்ணா அவர்கள் அரசுப் பொறுப்பேற்றிருந்தபோது, விலைவாசியைக் குறைக்க திட்டத்தைக் கொடுத்தார் என்று சொன்னேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று திட்டவாத்தமாகச் சொல்லாமல், மாநில அரசும் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று சொன்ன காரணத்தால்தான், அதைக் குறிப்பிக்கிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வாசகமே, மத்திய சர்க்கார்தான் இதற்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும் என்பது. அதுதான் இந்த நிலவரத்திற்குக் காரணம். ஆனால் மக்களுக்கு என்ன தெரிகிறது? நேரடியாக மாநில சர்க்கார்தான் பொறுப்பாகத் தெரிகிறது. இதைத்தான் மக்களிடத்திலே விளக்க வேண்டுமென்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை சிறப்பான அறிக்கை என்று அடிசுளார் பாராட்டி, வாழ்க்கையின் அடிமட்டத்திலே இருப்பவர்கள், வேதனையின் கீழ் தளத்திலே வெந்து செத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் முன்னேறுவதற்கான திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உள்படியே அடிமட்டத்திலே இருக்கிற மக்களின் சார்பாக இருக்கிற நான் இந்த அறிக்கையைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில், தந்தை பெரியார் அவர்கள் வழியில் வந்த காரணத்தால், சமுதாய மாற்றத்தை, இன்னும் சொல்லப்போனால், சமுதாயப் புரட்சி செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிற காரணத்தாலேதான் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கும் 11 கோடி ரூபாயும், 6 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கி அவர்களுக்காக வேண்டிய வழிமுறைகளைச் செய்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-30)

ஆனால் மத்தியப் பேரரசு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக ரூ. 50 லட்சம்தான் தருகின்றது. பிறப்பீடாருக்காக அது கூட இல்லை. ஆக இந்த நிலையில்தான் நான் நமது தமிழக அரசினே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1975 மார்ச் 10]

இன்னொரு வாதம் எழுப்பப்படுகின்றதையும் பார்க்கிறோம். இப்படிப் பின்தங்கியுள்ள மக்களுக்குச் சலுகைகள் தேவைதானா, ஏன் பொருளாதார அடிப்படையில் சலுகைகளைக் கொடுக்கக் கூடாது, சமுதாய அடிப்படையில்தான் தரப்பட வேண்டுமா என்றும் பேசப் படுகிறது. இதற்கும் பதிலை நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஒட்டப் பந்தயங்களிலே பலவீனமானவர்களைச் சற்று முன்னதாக நிறுத்தி பந்தயம் விடுகின்றார்கள். அதைப்போல சமுதாயத்திலே மிகவும் பலவீனமாக, பின்தங்கியிருப்பவர்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் கொடுக்கிறோம் என்று பேசியிருக்கின்றார்கள். இதன் மூலம் கழகத்தின், கழக அரசின் கொள்கைகளை மிகத் தெளிவாக, மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நமது கலைஞர் அவர்கள். எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் நாட்டிலுள்ள எல்லா விதமான பிரச்சினைகளுக்கும் வழிவகை காண முயன்றிருக்கின்றார். இன்னும் ஒன்று, தமிழக அரசுக்கும் பிற மாநில அரசுகளுக்கும், தமிழக அரசுக்கும் மத்தியப் பேரரசுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் பலப்பலவாகும். அவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையிலே கலாச் சாரத்திலும் நாகரீகத்திலும் பல்வேறு வித்தியாசங்களை எடுத்துக் காண்பிக்க முடியும். அவர்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம், “ரொட்டி, கப்பா ஓளர் மக்கான்”.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அப்படியென்றால் என்ன?

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : உணவு, உடை, இருக்க இடம் இவற்றைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன். அவர்களுக்கு இந்த மூன்றும் இருந்து விட்டால் போதும். ஆனால் நமது கலாச்சாரத்தில் திளைத்துள்ள நமக்கு இந்த மூன்று மட்டும் இருந்தால் போதுமா என்றால், போதாது என்றே சொல்லலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு இந்தி தெரியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : ஓரளவிற்குத் தெரியும். தமிழக அரசு இந்த மூன்றை மக்களுக்கு அளிப்பதுடன் நின்றுவிடவில்லை. தமிழக கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டை, தன்மானத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பாடுபடும் அரசு நமது அரசு என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதைப் போல பல திட்டங்களை இந்த நாட்டிலே ஆரம்பித்திருக்கின்றது நமது அரசு. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கென பல திட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய மக்களுடைய மேம்பாட்டிற்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டிய போதிலும், தமிழனுடைய கலாச்சாரத்தை, பண்டைய பண்பாட்டை முன்னோடியாக வைத்துத்தான் இத்தகைய திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது நமது அரசு. அவர்களே தமிழக அரசு தரித்திரத்தை

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

போக்குவது மட்டுமின்றி சரித்திரத்தையே படைக்கின்றது, பாதுகாக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதைத்தான் நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் செய்து வருகின்றார்கள்.

பூம்புகாரைப் பார்க்கும் போது, நமக்கு பண்டைய சிலப்பதி காரத்தின் சிறப்பு மட்டும் தெரிவதில்லை. வரலாறும் சரித்திரமும் அத்துடன் பண்பாடும் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதைத் தெளிவாக நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இன்றைக்கு யார் யாரோ இருக்கின்றார்கள், பேசுகின்றார்கள். “என் பேச்சைத்தான் கேட்பார்கள், தங்கள் கணவன்மாரடையே பேச்சுக்களை பெண்கள் கூட கேட்கமாட்டார்கள்” என்று. என் பேச்சை — நான் சொல்லவில்லை. ஒருவர் குறிப்பிட்டதையே சொன்னேன். ஆனால் இந்த வாதத்தைவைத்து பூம்புகாரைப் பார்க்கும்போது, நினைவிற்கு வருகின்றது. கண்ணகி கணவனைப் பிரிந்து தல்கின்றாள். அப்போது அவர்களுடைய தோழி தேவந்தி அவளைத் தேற்றும் வகையில், “நீ முன் பிறவிமில் ஒரு நோன்பிருக்கத் தவறிவிட்டாய். எனவே, இப்போது அதற்காக சூரிய குண்டம், சோம குண்டம் என்ற தடாகத்தில் மூழ்கி, காமவேள் கோட்டமாகிய சூரிய குண்டத்தில் நின்று தவமிருந்தால், மன்மதன் ஆலயத்தில் வழிபட்டால், உன் வாழ்வில் வசந்தம் ஏற்படும், அதை மேற்கொள்” என்று சொல்லுகின்றாள். ஆனால் கண்ணகி அதை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. “பீடு அன்று” என்று கூறுகிறாள். தமிழ்ப்பெண் கணவனைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் மனத்தாலும் வரிக்க மாட்டாள், கணவனையே தெய்வமாகப் போற்றுவாள் தமிழ்ப் பெண் வேறு தெய்வத்தை வணங்க மாட்டாள் என்று கூறி அவள் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டாள் கண்ணகி. இதைத்தான் பூம்புகார் நமக்குச் சொல்கிறது. இதைப்போன்று பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையைப் பார்க்கும்போது, இந்த நாட்டின் வீரமிக்க சகாப்தத்தை நமது கண்முன் கொண்டுவருகின்றது. வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடிய முதல் வீரனின் தீர்மானம் செயல்கள் நமது கண்முன் தோன்றுகின்றன. வள்ளுவன் கோட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நமது நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமின்றி உலக மக்களுக்கே வாழ்க்கை இலக்கணத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்த அந்தப் பெருமை மிக்க பாடல்கள் நம் நினைவிற்கு வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட அருமையான திட்டங்கள் தமிழக அரசின் சாதனையாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அமைந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இது போன்ற இன்னும் பல அரிய திட்டங்களை நாம் சமைத்திட வேண்டுமென்றால், நமது கலைஞர் அவர்கள் மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள், நமக்கு நிச்சயமாக மாநில சுயாட்சி தேவை. மாநில சுயாட்சி என்று நாம் சொல்லும் போது, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறோம். இதைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் நம்மைப்பார்த்து பிரிவினை வாதிகள் என்கின்றார்கள். இங்கே பேசிய திரு. வெங்கா அவர்கள் இப்போதுள்ள அதிகாரங்கள் போதும் என்றாலும் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை ஏற்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கும் போது அது வேண்டாம் என்கின்றார்கள். அண்ணா சொன்ன இந்த மாநில சுயாட்சித் தத்துவம் மக்களுடைய நல்

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1975 மார்ச் 10]

வாழ்விற்காக எடுத்துச் சொன்ன தத்துவமாகும். இப்படிப்பட்ட இந்த மாநில சுயாட்சித் திட்டத்தை, தத்துவத்தை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்கிறதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லும் போது மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார்கள். இதைத்தான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் இன்று பெரும் முழக்கமாக தமிழக மக்களின் இதய கீதமாக வைத்திருக்கின்றார்கள். நமது அவையில் மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் வந்த நேரத்திலே இதற்கென பல ஆதாரங்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றோம். மாநில சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்று சொல்லும் போது நாம் இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்பதையும் நினைவு படுத்தி மாநில சுயாட்சி நிச்சயமாகத் தேவை என்று சொல்கிறோம். இதைத் தர முடியாது என்று மத்தியிலுள்ள தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களானால், அது நிச்சயமாக ஒரு கேள்விக் குறியாகப் புறப்படுமா? அத்தகைய கேள்விக்குறி நாட்டிலே பெரும் பிரச்சினைக்கு வித்திடும். அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு மத்திய அரசு போகவேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கை மிக அருமையான தத்துவத்தை உள்ளடக்கிய கோரிக்கை, இதை நமது கலைஞர் அவர்கள் மிக அழகாக எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினைப் பாராட்டி, வரவேற்று இந்த அவைவாடு அமருகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 6-40]

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

127. Notification issued with G.O. Ms. No. 2889, Home, dated the 31st December 1974 in respect of increase of Tax on Stage Carriages and Contract Carriages under sub-section (2) of section 3 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974. (Laid on the table of the House under section 25(2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).

128. Notification issued with G. O. Ms. No. 2657, Rural Development and Local Administration, dated the 18th December 1974 relating to declaration of Madurantakam as Local Planning Area under section